

ภาพอดีตภายใต้ความทรงจำครอบครัว

Past images under family memories

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา ประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2561-2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....*กิตติ แสงแก้ว*..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว) กรรมการ

.....*[Signature]*..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์) กรรมการ

.....*[Signature]*..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ คอนประศรี) กรรมการ

.....*[Signature]*..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด) กรรมการ

.....*กฤษฎ งามสม*..... กรรมการ
(อาจารย์กฤษฎ งามสม) กรรมการ

.....*[Signature]*..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนนล ศิริจิเจริญ) กรรมการและเลขานุการ

.....*กฤษฎ งามสม*..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์กฤษฎ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพอดีตภายใต้ความทรงจำครอบครัว
	Past images under family memories
ชื่อ	นางสาว จูติภา สอนนย
รหัสนักศึกษา	58020459
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561-2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่แสดงถึงภูมิหลังอาชีพครอบครัวของคนจีนของข้าพเจ้า ตั้งแต่อดีตที่บรรพบุรุษได้อพยพมาอยู่เมืองไทย ได้สร้างเนื้อสร้างตัวมาจนถึงปัจจุบันนี้ ครอบครัวของข้าพเจ้าเป็นครอบครัวชาวจีน มีความเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์และดวงซู้ ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจจากการที่ข้าพเจ้าตระหนักถึงการใช้จ่ายที่บิดามารดาส่งข้าพเจ้าเล่าเรียน โดยที่ครอบครัวของข้าพเจ้าตั้งแต่บรรพบุรุษไม่มีใครเรียนหนังสือจบ ข้าพเจ้ามีความภูมิใจมากที่ครอบครัวของข้าพเจ้ามีงานที่มั่นคงในปัจจุบันนี้ จึงอยากสืบค้นประวัติความเป็นมาอาชีพที่ทำมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้ามีชีวิตที่สะดวกสบายในทุกวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดจินตนาการในการสร้างงานประติมากรรมในรูปแบบการนำเสนอภูมิปัญญาความรู้อาชีพในครอบครัวของข้าพเจ้าจึงนำอาชีพและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของคนจีนมาเชื่อมโยงกันในเรื่องของอาชีพกับความเชื่อ

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ “ภาพอดีตภายใต้ความทรงจำครอบครัว” เป็นการแสดงออกในรูปแบบประติมากรรมร่วมสมัย ที่จำลองจากเหตุการณ์ บรรยากาศ สถานที่ที่ใช้ประกอบอาชีพครอบครัวของข้าพเจ้าสร้างสรรค์เป็นรูปแบบสามมิติขนาดเล็ก ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากของสะสม ตุ๊กตา รถยนต์ของเล่นจ๊ว ที่เป็นของเล่นสะสมที่ตั้งไว้บนหัวเตียง ตู้กระจก โต๊ะทำงาน เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงอยากนำภาพฉากในการทำงานแต่ละอาชีพของบรรพบุรุษ บิดา มารดา มาทำเป็นของสะสมตั้งโชว์ เป็นความทรงจำให้ข้าพเจ้าตระหนักถึงการใช้ชีวิต ใช้เงิน อย่างความพอเพียง ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะสร้างงานประติมากรรมเพื่อนำเสนอเรื่องราวของอาชีพครอบครัวคนจีนผ่านงานศิลปะ เพื่อให้ทุกคนรวมถึงตัวข้าพเจ้าเองตระหนักถึงการใช้ชีวิต กว่าจะมีชีวิตที่ดีและสุขสบายทำทุกวันนี้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีไม่ได้ถ้าหากไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษา ต้องขอขอบคุณ ความกรุณาของอาจารย์ กฤษ งามสม ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำทุกเรื่อง ช่วยแก้ปัญหา ต่าง ๆ ในการทำงานตลอดปีการศึกษานี้ ให้ความรู้และประสบการณ์

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดถึงครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่าน ที่ได้มอบประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดี คำแนะนำ คำสอน คำเตือน การแก้ปัญหาในการทำงาน ให้แก่ ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ชื่อโครงการ	1
1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.3 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์	1
1.4 การตั้งสมมติฐาน จินตภาพ	1
1.5 ขอบเขตโครงการ	1
1.6 แผนงานในการดำเนินงาน	2
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์	3
2.1 ศิลปะของศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน	18
Dillon Alexandra	18
Hoang Tran	19
Faig Ahmed	20
Darren La	21
Jeff Koons	22
บทที่ 3 การสร้างสรรค์	23
3.1 ผลงานปีการศึกษา 2560	23
3.2 ผลงานปีการศึกษา 2561	26
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงาน	29
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด	29
4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ	31
4.3 แนวคิดและพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	38
ผลงาน “ภาพความจำ เต็งหลง”	38
ผลงาน “ฉากความจำกับ กา น้ำ ชา”	40
ผลงาน “ครอบครัวคนจีนภายใต้ สก ลก ชั่ว”	41
บรรณานุกรม	43
ประวัติผู้เขียน	44

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพที่ 1 พ่อค้าข้าวชาวจีน, ย่านการค้าในสมัยรัชกาลที่ 5, โรงสีข้าวส่วนใหญ่เป็นของชาวจีน และ ร้านค้าชาวจีนในย่านลำเพ็ญ	6
ภาพที่ 2 เขาวรรษาในอดีต	12
ภาพที่ 3 วัสดุที่ใช้ทำงานเส้นพลาสติกสำหรับพิมพ์สามมิติ	16
ภาพที่ 4 Dillon Alexandra Blue Ladies	18
ภาพที่ 5 Hoang Tran Pop Culture Crayola	19
ภาพที่ 6 Faig Ahmed Liquid , 2014	20
ภาพที่ 7 Darren Lago Electrolux Guitar, 2006	21
ภาพที่ 8 Jeff Koons Balloon Rabbit 1994-2000	22
ภาพที่ 9 ชื่องาน “ ส่วนสานฝัน ” 2560	23
ภาพที่ 10 ชื่องาน “ ถังดับไฟ ” 2560	24
ภาพที่ 11 ชื่องาน “ ลูกสาวช่างทอง ” 2560	25
ภาพที่ 12 ชื่องาน “ ของขวัญเครื่องกลึง ” 2561	26
ภาพที่ 13 ชื่องาน “ ตู้เพลงในโรงกลึง ” 2561	27
ภาพที่ 14 ชื่องาน “ อาชีพสร้างฝัน ” 2561	28
ภาพที่ 15 การสร้างผลงานจากโลหะ โดยการข่อยขนาดจากของที่มีอยู่จริง	29
ภาพที่ 16 ผลงานชิ้นนี้ทำมาจากพลาสติกใช้เทคโนโลยีเครื่องพิมพ์สามมิติในการทำงาน	30
ภาพที่ 17 การนำเรื่องของสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาเชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตคนจีน	30
ภาพที่ 18 ผลงานที่จัดวางเฉย ๆ กับ ผลงานที่ใช้วัสดุที่มีความหมายเป็นเค้าโครง	31
ภาพที่ 19 โคมไฟ กับ กระจายไหหัวเจ้าเงิน	32
ภาพที่ 20 การจัดวางของโคมไฟประเทศจีน	33
ภาพที่ 21 กาน้ำชาและแจกัน ของคนจีน	34
ภาพที่ 22 กาน้ำชา แจกัน และ ที่ตั้งรูปของคนจีนนำมาเกาะให้เกิดช่องว่าง	35
ภาพที่ 23 ตัวอย่าง การพิมพ์งานออกมาในรูปสามมิติ	35
ภาพที่ 24 การจัดวางงานให้เหมือนตอนไหว้ศาลจีน	36
ภาพที่ 25 เทพเจ้า สก ลก ชิว	36
ภาพที่ 26 ตัวอย่างการจัดวางงาน “ครอบคร้วคนจีนภายใต้ สก ลก ชิว”	37
ภาพที่ 27 “ภาพความจำ เติงหลง” 30 x 30 x 60 ซม. โคมไฟจีน กระจายไหหัวเจ้า	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 28 ลายละเอียด“ภาพความจำ เติงหลง”	39
ภาพที่ 29 “ฉากความจำกับ กา น้ำ ชา” 50 x 50 x 90 ซม. กา น้ำ ชา แจกัน	40
ภาพที่ 30 “ครอบครัวคนจีนภายใต้ สก ลก ชิว ” 100 x 50 x 150 ซม. เทพเจ้าสก ลก ชิว	41
ภาพที่ 31 เค้าโครงงาน “ครอบครัวคนจีนภายใต้ สก ลก ชิว”	42
ภาพที่ 32 ตัวอย่างลายละเอียด“ครอบครัวคนจีนภายใต้ สก ลก ชิว	42

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ชื่อโครงการ ภาพอดีตภายใต้ความทรงจำของครอบครัว (Past images under family memories)

1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

จากการตั้งคำถามข้อสงสัยว่าเหตุใดครอบครัวข้าพเจ้าถึงมีอาชีพเกี่ยวกับโรงงานกลึงโลหะที่เป็นธุรกิจส่วนตัว ข้าพเจ้ามีโอกาสพูดคุยสอบถามคนในครอบครัวของข้าพเจ้า จึงได้รู้ถึงประวัติความเป็นมาต่าง ๆ ตั้งแต่บรรพบุรุษที่อพยพมาจากเมืองจีน ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจเรื่องราวในอดีตของครอบครัว ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเกิดนั้น ครอบครัวได้พบความลำบากเริ่มจากไม่มีอะไรเลย จนกว่าจะมาสุขสบายเท่าปัจจุบันนี้ เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ที่คนรุ่นหลังไม่มีวันเข้าใจความลำบากของการสร้างเนื้อสร้างตัวตั้งแต่เริ่มต้น ข้าพเจ้าจึงอยากนำความเป็นมาของอาชีพ การเป็นอยู่ต่าง ๆ วิถีชีวิต ภูมิปัญญา บรรยากาศ สถานที่ สิ่งของในอดีตมาทำเป็นของสะสมที่เก็บภาพช่วงเวลาอดีตไว้เป็นรูปธรรม สร้างขึ้นมาเป็นงานประติมากรรม สามารถดูแล้วนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตได้

1.3 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

- สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมจากเครื่องพิมพ์สามมิติและผสมผสานกับวัสดุสำเร็จรูป
- แสดงประสบการณ์สร้างสรรค์งานศิลปะจากเรื่องเล่าในอดีตออกมาเป็นรูปธรรมได้
- เพื่อศึกษาการสร้างงานประติมากรรมในรูปแบบใหม่จากการผสมผสานองค์ความรู้จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์นำมาสร้างงานประติมากรรมได้

1.4 การตั้งสมมติฐาน จินตภาพ

มนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการและความเชื่อที่ไม่เหมือนกัน บางคนต้องการจะรวยจากการทำงานและพึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ กับบางคนอยากที่จะมีฐานะดีร่ำรวยพึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์แต่ไม่คิดที่จะทำงาน บางคนอยากพอมีพอใช้ไม่สนเรื่องความเชื่อ บางคนไม่มีอะไรเลยแต่ก็มีความสุขได้ขึ้นอยู่กับกิเลสแต่ละคน ข้าพเจ้าภูมิใจกับความเป็นอยู่ในปัจจุบันในอาชีพที่ทำอยู่ของครอบครัวข้าพเจ้า และภูมิใจกับทุกสิ่งทุกอย่างที่บรรพบุรุษบิดามารดาได้สร้างขึ้นมา จึงอยากรวบรวมภาพความจำนั้นตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน นำเสนอครอบครัวของข้าพเจ้าผ่านงานศิลปะในรูปแบบประติมากรรม

1.5 ขอบเขตโครงการ

สร้างผลงานประติมากรรมที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและการทำงานของคนจีน โดยยกตัวอย่างมาจากครอบครัวข้าพเจ้าโดยการย่อวัตถุสำเร็จรูปที่มีอยู่จริงนำมาผสมผสานกับวัตถุทางด้านความเชื่อของคนจีน หรือวัตถุที่ประดับตามสถานที่ต่าง ๆ ในวันสำคัญวัฒนธรรมชาวจีน ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยืมวัตถุต่าง ๆ นำมาสร้างเป็นงานประติมากรรมขนาดเล็กนำเสนอความเป็นลูกครอบครัวคนจีน

1.6 แผนงานในการดำเนินงาน

-รวบรวมข้อมูล ทฤษฎี และกลุ่มศิลปินที่มีอิทธิพลต่องาน

-แสวงหาวัสดุ เทคนิคใหม่ ๆ เช่น เครื่องพิมพ์สามมิติ และสิ่งของรอบตัวข้าพเจ้า จากการค้นหาเครื่องมือใหม่ในการทำงานสร้างงานประติมากรรมในรูปแบบที่ทันสมัย ตามเทคโนโลยีในปัจจุบัน

-หารูปภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตมาเป็นตัวอย่าง ถอดแบบจากภาพสองมิติให้เป็นงานสามมิติหรือประติมากรรม

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

-นำเสนอการสร้างผลงานประติมากรรมจากเทคโนโลยีการสร้างงานสามมิติแบบใหม่

-สร้างความประทับใจให้กับผู้คนที่มาชมงานประติมากรรมและให้ผู้คนเหล่านี้ตระหนักถึงการใช้ชีวิตในปัจจุบันที่สะดวกสบายกว่าในอดีต

บทที่ 2

พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสนใจงานประติมากรรม โดยเฉพาะงานที่ทำมาจากวัสดุรอบตัวและการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ตามยุคสมัยมาสร้างงานศิลปะอีกด้วยข้าพเจ้าคิดว่างานประติมากรรมของข้าพเจ้าจะสร้างความแปลกใหม่โดยการ ใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นมาสร้างงานประติมากรรม ให้ผู้คนเกิดจินตนาการ จินตภาพ ของครอบครัวคนจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะสร้างงานประติมากรรมจากวัสดุรอบตัวของข้าพเจ้าที่เราเห็นกันอยู่ทุกวัน คนจีนมีความเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์จึงนำเรื่องความเชื่อมาผสมผสานกับความเป็นอยู่ในการใช้ชีวิตของคนจีน เนื่องจากคนจีนนั้นมีความเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือเรียกได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตไม่ว่าจะเป็นเครื่องราง เทพเจ้า แม้กระทั่งฮวงจุ้ย ในการจัดวางสิ่งของ การเดินทางเดิน ล้วนแล้วเป็นความเชื่อของคนจีนที่จะส่งผลให้เรามีชีวิตที่ดีขึ้น มีภารกิจที่ดี ทำอะไรก็จะราบรื่น เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้วัตถุที่เห็นตามบ้านของคนจีนที่รู้สึกมีเอกลักษณ์ในตัวเห็นแล้วนึกถึงประเทศจีน โดยเน้น โทณสี แดง ทอง ที่สามารถสื่อถึงความเป็นจีนได้อย่างชัดเจน

สาเหตุของการอพยพของชาวจีนเข้าสู่ไทยก็เพราะความไม่สงบภายในประเทศจีน ความอดอยาก การติดต่อด້าย และความสามารถในการเดินเรือของจีนออกสู่ทะเล จะเห็นได้ว่าแม้ในสมัยราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 618-960) การเดินเรือออกสู่ประเทศต่างๆ มีความเจริญรุ่งเรืองมาก ในสมัยนั้นเมืองท่าสำคัญทางใต้ คือ เมืองกวางโจว (广州) เมืองเฉียนโจว (泉州) และเมืองหมิงโจว (明州) ซึ่งก็คือเมืองท่าสำคัญในมณฑลกวางตุ้ง ฮกเกี้ยน และเมืองเจิ้นเจียงในปัจจุบัน เมืองดังกล่าวนั้นนอกจากจะเป็นเมืองท่าสำคัญสามารถออกสู่ทะเลได้แล้วยังเป็นเมืองศูนย์กลางการค้า ทั้งภายในและภายนอกประเทศด้วย กล่าวคือจากเมืองศูนย์กลางทางการค้าทางทะเลเหล่านี้ สินค้าจะถูกลำเลียงจากเมืองท่าแล้วส่งต่อไปตามลำน้ำยังเมืองต่าง ๆ ของจีน และอีกด้านหนึ่งเมืองท่าเหล่านี้ยังเป็นที่ยรวมสินค้าชนิดต่าง ๆ ของจีนเพื่อส่งออกขายยังประเทศทางแถบเอเชียอาคเนย์และอินเดียด้วย เมืองท่าต่าง ๆ เหล่านี้ได้สร้างความเจริญมาสู่ดินแดนทางใต้ ในสมัยราชวงศ์ถังเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองกวางโจว ทางการของจีนเห็นเป็นประโยชน์ต่อราชสำนัก จึงได้สร้างกรมท่าเรือที่กวางโจวขึ้น ต่อมาเมื่อราชสำนักไม่ได้ผลประโยชน์ตามคาดหมาย กรมดังกล่าวถึงได้ถูกยกเลิกไป (柏杨 ; 1983 : 530)

เมืองกวางโจวขึ้น นับว่าเป็นเมืองท่าทางใต้ที่เป็นศูนย์กลางทางการค้าทางทะเลของจีนมาทุกยุคทุกสมัย นับตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นเป็นต้นมา ถึงในสมัยราชวงศ์ถังเส้นทางเดินเรือจากกวางโจวไปยังต่างประเทศ จะมีทั้งสิ้น 6 สายด้วยกัน กล่าวคือ

1. กวางโจว คู่ เปอร์เซีย
2. กวางโจว คู่ เมโสโปเตเมีย (อิรัก)
3. กวางโจว คู่ อาเคิน (ดินแดนของประเทศอาหรับ)
4. กวางโจว คู่ ประเทศซื่อจ้อ (เกาะซีลอน)
5. กวางโจว คู่ ทะเลใต้ (ประเทศในคาบสมุทรมลายู)
6. กวางโจว คู่ เมืองตุผอ (ชาว) (柏杨 ; 1963 : 531)

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า จีนในสมัยราชวงศ์ถังได้มีการติดต่อกับประเทศต่าง ๆ แถบแหลมมลายู ซึ่งรวมถึงดินแดนทางตอนใต้ของไทยด้วย ชาวจีนรุ่นแรกๆ ที่อพยพเข้ามาในไทยจะเข้ามาด้วยเรือสินค้า และส่วนมากเป็นชาวจีนที่อาศัยทำกินอยู่ในดินแดนทางใต้แถบชายทะเลมาก่อน ต่อมาเมืองกวางโจวมีเมืองท่าใหม่แถบชายทะเลทางใต้ซึ่งทำให้ดินแดนทางใต้มีความสำคัญเพิ่มขึ้นอีก เช่น เมืองท่าจางหลิน ที่ชะวากของเมืองแต้จิ๋ว จึงทำให้ชาวจีนกลุ่มภาษาต่าง ๆ อพยพออกนอกประเทศมากขึ้น (เกาะไหหลำเดิมอยู่ในมณฑลกวางตุ้ง ได้รับการยกฐานะเป็นมณฑล ในปี ค.ศ. 1988 (周敏 ; 1995 : 8-9) ดินแดนที่ชาวจีนทางใต้นิยมอพยพมาอาศัยและทำการค้า คือแถบหนานหยางหรือแถบทะเลจีนใต้ ทั้งนี้หมายถึงประเทศไทยด้วย (许云樵 ; 1961 : 1-2) ความสัมพันธ์ของประเทศจีนกับชาวจีนอพยพในประเทศในแถบหนานหยาง ก่อให้เกิดผลทางการค้าและการเมืองมาก ประเทศแถบหนานหยางต่างส่งเครื่องราชบรรณาการต่อจีนเพื่อขอการคุ้มครองจากจีนซึ่งเป็นพี่ใหญ่ในแถบนี้ ชาวจีนเรียกการถวายเครื่องราชบรรณาการนี้ว่า จิ้นกั๋ง (进贡) ไทยเรียกกันว่า จิ้มก้อง ความมีอำนาจและบารมีของจีนต่อดินแดนแถบหนานหยาง ซึ่งหมายรวมถึงคาบสมุทรมลายู และดินแดนทางตอนใต้ของไทยนั้น ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในพงศาวดารราชวงศ์หยวน เป็นเนื้อความที่ดัดเตือนไม่ให้ชาวมลายูมารังแกสยาม (元史) (เล่มที่ 15); 1987 : ตอน ประเทศอิ)

ในสมัยราชวงศ์หยวน (ค.ศ. 1279-1368) นอกจากการค้ากับต่างประเทศที่ยังคงปฏิบัติต่อจากรัชกาลก่อน โดยใช้เมืองท่าสำคัญที่กล่าวมาแล้ว ดินแดนทางเหนือของไทยนอกจากจะมีการติดต่อการค้ากับจีนแล้วก็ยังมีชาวจีนอพยพอันเนื่องมาจากการกรีธาทัพเข้าปราบปรามดินแดนทางใต้ของจีนซึ่งต่อแดนกับอาณาเขตทางเหนือของไทยด้วย และเมื่อการทัพจบสิ้นลงก็ยังมีชาวจีนคิดค้างตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณทางเหนือของไทยบ้าง เส้นทางอพยพของชาวจีนในสมัยโบราณ นอกจากพงศาวดารแล้วยังทราบได้จากบันทึกของนักเดินทาง นักแสวงบุญ เช่น บันทึกของหลวงจีนเสวียนจิ้ง (玄奘) (ค.ศ. 602-664) หรือหลวงจีนเหียนจิ้ง หรือพระถังซำจั๋ง ที่มีชื่อว่า ต้าถังซือจี๋ (大唐西域记) เป็นการจดบันทึกถึงการเดินทางเข้ามายังอินเดียโดยผ่านดินแดนทางทะเลได้ในสมัยราชวงศ์ถัง (ประเทศอินเดียในสมัยนั้นเรียกชื่อประเทศว่าเทียนจู้กั๋ว (天竺国)) โดยเริ่มเดินทางในรัชศกเจิงกวนปีที่ 3 แห่งรัชกาลพระเจ้าถังไท่จง คือ ค.ศ. 629 และกลับสู่ประเทศจีนถึงเมืองหลวงฉางอานในปรัศศกเจิงกวนปีที่ 19 รวมเดินทางไปกลับ 17 ปี (辞海 ; 1979 : 1790) สิ่งที่หลวงจีนได้บันทึกไว้ ทำให้รู้ได้ว่าที่ดินแดนแหลมทองมีอาณาจักรทวารวดีอาณาจักรศรีเกษตรและอาณาจักรศรีวิชัย และบอกเล่าถึงชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในแถบนี้ รวมทั้งชาวจีนอพยพมากมาย (许云樵 ; 1961 : 91-92, 157-161) หรือ บันทึกของชาวเจ้อเจียง วังต้าหยวน (汪大渊) ในหนังสือชื่อเต้าจื่อเอี๋ย (岛夷志略) ได้บอกเล่าถึงเรื่องราวที่เขาได้เห็น ได้ยินมาเกี่ยวกับดินแดนในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือแถบทะเลใต้ หรือหนานหยางที่เขาได้เดินทางมาถึง 2 ครั้ง ในระหว่างรัชศกจื่อเจิ้ง (ค.ศ. 1341-68) ทำให้ผู้คนที่ได้อ่านบันทึกของเขาเดินทางออกสู่ดินแดนเอเชียใต้มากขึ้น (Wang Gung wu เขียน Yao Nan แปล; 1988 : 210)

การอพยพของชาวจีนออกสู่ดินแดนทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น ความจำเป็นทางภูมิศาสตร์อันเป็นถิ่นกำเนิดย่อมเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะพื้นที่ในประเทศจีนเต็มไปด้วยภูเขา ประชาชนแออัด พื้นที่ราบมีน้อยไม่เพียงพอต่อการทำมาหากิน ชายเมื่อแต่งงานแล้วก็มักจะยึดอาชีพการเดินทะเลเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว เดินทางไปกลับยังแถบหนานหยางและจีนเป็นประจำการเดินทางและพักผ่อนในต่างถิ่นของพวกเขาบางครั้งใช้เวลานานเป็นปี บางครั้งเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านกฎหมาย การปกครองในประเทศจีนจึงมีผลกระทบต่อการทำมาหากินของพวกเขา และป็นเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้พวกเขาบางกลุ่มเริ่มตั้งรกรากอยู่ในต่างแดน พวกนี้มีอาชีพเลี้ยงกบ การทำมาหากินไม่คงที่แน่นอน การผจญภัยจึงเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับพวกเขา ดังนั้นจึงปรากฏว่าเมื่อเปิดเมืองท่าชัวเถา จึงมีชาวจีนจากมณฑลฮกเกี้ยนและกวางตุ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรัชสมัยพระเจ้าหมิงเจิงจู หรือบางแห่งเรียกพระนามพระจักรพรรดิ ตามปีรัชศกที่ขึ้นครองราชย์ว่าพระเจ้าหย่งเล่อ ยังจัดว่าอยู่ในช่วงต้นของราชวงศ์หมิง (พระเจ้าหมิงไท่จูครองราชย์เป็นพระองค์แรก ต่อมาคือ พระเจ้าหมิงหู่ตี้ และต่อมาคือพระเจ้าหมิงเจิงจู) พระองค์เป็นพระโอรสองค์ที่ 4 ของพระเจ้าจูหยวนจาง ขึ้นครองราชย์เมื่อปี ค.ศ. 1403-23 มีพระทัยมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงจัดการเรื่องภายในและภายนอกประเทศให้มีความเจริญคู่เคียงกับจีนในสมัยราชวงศ์ฮั่นและสมัยราชวงศ์ถังซึ่งเป็นที่รู้ทั่วกันว่าจีนใน 2 สมัยดังกล่าวไว้ในพงศาวดารราชวงศ์หมิง ตอนเอเชียกลาง (明史 : เล่มที่ 332 ตอน 220) พระองค์โปรดให้เจิ้งเหอและหม่าหลิน (郑和, 马淋) อำมาตย์ชั้นผู้ใหญ่ทั้งสองเดินทางออกสู่แถบหนานหยาง หรือแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในปัจจุบัน เพื่อประกาศศักดาและแสนยานุภาพของประเทศจีน เพื่อเรียกร้องให้ประเทศต่างๆ เข้าไปถวายเครื่องราชบรรณาการดังก่อน รวมทั้งมีจุดประสงค์ในด้านการค้าด้วย เพราะการเข้าถวายเครื่องราชบรรณาการของนานาประเทศจะเป็นรายได้ที่ล้ำจนประเทศจีนได้บ้าง รวมทั้งของแปลกที่ต้องพระประสงค์ขององค์พระจักรพรรดิ พระมเหสี พระญาติพระวงศ์ และขุนนางชั้นผู้ใหญ่ การขาดประเทศผู้เข้าถวายเครื่องราชบรรณาการก็เสมือนหนึ่งเป็นการขาดรายได้ของประเทศ และขาดสิ่งของที่ต้องการเลยทีเดียว

พ่อค้าข้าวชาวจีน, ย่านการค้าในสมัยรัชกาลที่ 5, โรงสีข้าวส่วนใหญ่เป็นของชาวจีน และ ร้านค้าชาวจีนในย่านลำเพ็ญ(ภาพประกอบที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเดินทางของเจิ้งเหอ เจิ้งเหอเดินทางสู่แถบหนานหยาง เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1405 คือ ต้นรัชกาลพระเจ้าหมิงเจิ้งจู (明成祖) หรือพระเจ้าหย่งเล่อ จนถึงสมัยพระเจ้าหมิงเหยินจง (明仁宗) (ค.ศ. 1425-26) และสมัยพระเจ้าหมิงเซวียนจง (明宣宗) (ค.ศ. 1426-35) เป็นช่วงเวลาต่อมาถึง 3 รัชกาล รวมทั้งสิ้น 7 ครั้ง เป็นเวลาเกือบ 40 ปี แต่แต่ละครั้งต้องใช้เวลาเดินทางไปกลับประมาณ 2-3 ปี และในบันทึกการเดินทางได้กล่าวถึงว่าในการเดินทางครั้งที่ 2 และครั้งที่ 7 คือ ช่วงปี ค.ศ. 1407-9 และ ค.ศ. 1430-33 เจิ้งเหอได้เดินทางมาถึงประเทศเสียนหลัว หรือสยาม (暹罗) (中国航海研究会 (1985 : 36)

เจิ้งเหอ เป็นชาวมุสลิม เดิมแซ่หม่า (马) แต่เนื่องจากแซ่ไปตรงกับแซ่ของพระมหากษัตริย์องค์หนึ่งขององค์จักรพรรดิ จึงได้เปลี่ยนเป็นแซ่เจิ้ง (郑) (ภาษาไทยเรียกว่าแซ่เต้) เขาเป็นมุสลิมที่เคร่งศาสนาเคยไปเม็กซิโกพร้อมกับบิดาแล้ว เมื่อเข้ามารับราชการเป็นอำมาตย์ได้เลื่อนตำแหน่งสูง เป็นที่ไว้วางพระทัยขององค์จักรพรรดิ การเดินทางทุกครั้งของเจิ้งเหอ เมื่อออกจากเมืองหลวงแล้ว (สมัยราชวงศ์หมิง เมืองหลวงคือเมืองปักกิ่ง) ก็จะล่องตามแม่น้ำหลิวเหอ (浏河) ที่ตำบลหลิวเหอเจิ้ง หมู่บ้านไท่สือ (太食浏河镇) ของมณฑลเจียงซู แล้วออกสู่แม่น้ำใหญ่สู่ทะเล (柏杨 ; 1983 : 742-745) ตลอดเวลา 3 รัชสมัยของการเดินทางสู่ดินแดนแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของเจิ้งเหอในราชวงศ์หมิง ราชสำนักจีนได้รับผลตามที่คาดหวัง คือ ประเทศต่างๆ ทางแถบหนานหยาง เริ่มส่งเครื่องราชบรรณาการเข้าไปถวายพระเจ้ากรุงจีน โดยเป็นไปในรูปแบบของการค้า หรือเรียกว่าการค้าแบบบรรณาการ ซึ่งเป็นรูปแบบของการถวายเครื่องบรรณาการสืบทอดมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ และในแต่ละปี บางประเทศอาจจะมีการส่งทูตไปถวายเครื่องราชบรรณาการหลายครั้งทั้งนี้เพราะของที่ที่ได้รับพระราชทานตอบกลับมานั้น จะมีค่ามากกว่าของที่นำไปถวายพระเจ้ากรุงจีนหลายเท่าตัว (โยชิกิว่า โทชิฮารุ; 2534 : 67) ตลอดช่วงเวลาในสมัยรัชกาลที่ 1 นับตั้งแต่ปีที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกขึ้นครองราชสมบัติจนถึงปี พ.ศ. 2397 ได้มีคณะทูตส่งเครื่องบรรณาการไปจีนมากถึง 35 ครั้ง (โยชิกิว่า โทชิฮารุ; 2534 : 66) นับได้ว่า การถวายเครื่องราชบรรณาการดังกล่าวให้ประโยชน์ทั้งชาวจีนโพ้นทะเลและประเทศแม่คือประเทศจีนอย่างมาก และการที่เจิ้งเหอเดินทางไปแถบหนานหยางถึง 7 ครั้งด้วยตนเองนั้นก็ได้อธิโอกาสซื้อสินค้าที่ทางราชสำนักต้องการด้วยตนเองโดยไม่ต้องผ่านคนกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการครั้งนี้ชาวจีนอพยพ หรือชาวจีนโพ้นทะเลในแถบนี้ก็ได้เซียบฐานะในทางสังคมและทางเศรษฐกิจด้วย นับว่าได้ประโยชน์กันทั้งสองฝ่าย แต่ผลเสียอีกอย่างที่มีต่อประเทศจีนก็คือ ชาวจีนได้อพยพออกสู่แถบหนานหยางอย่างสันหลาม ผู้คนในแถบเมืองท่ากวางโจว เฉวียนโจว ชัวเถา และจางหลิน จะคลาคล่ำไปด้วยผู้คนทีพร้อมจะเดินทางออกแสวงโชคในดินแดนดังกล่าว พื้นที่นาไร่ที่เคยถูกแผ้วถางทำกินก็ถูกปล่อยให้ปล่อยทิ้งร้างไว้ ชาวจีนในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งแต่เดิมมีคนจีนเข้ามาตั้งรกรากถิ่นฐานมากขึ้นแล้วก็ยังแออัดมากขึ้นไปอีก (柏杨 ; 1938 : 747) ราชสำนักหมิงได้ดำเนินถึงผลกระทบทางการเมืองที่อาจมีขึ้นอันเนื่องจากการอพยพออกนอกประเทศของผู้คนจึงได้ตรากฎหมายขึ้นใหม่ในปี ค.ศ. 1522 ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระเจ้าหมิงซื่อจง (明世宗) หรือพระเจ้าเจี๋ยจิ้ง (嘉靖) โดยการสั่งห้ามไม่ให้ราชสำนักทำการค้ากับแถบหนานหยางหรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อีก กฎหมายที่วางนี้ได้ส่งผลต่อการอพยพออกสู่ต่างประเทศของชาวจีนเป็นอย่างมาก จะเห็นว่าตลอด 40 ปี นับจากปีที่ใช้กฎหมายนี้จะไม่มีการอพยพเข้าสู่แถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เลย นอกจากนั้น ในกฎหมายนี้ยังเข้มงวดคาดโทษเกี่ยวกับคนจีนอีกมากมาย แม้พวกที่อาศัยทำกินในต่างถิ่นด้วยตนซึ่งถือสัญชาติจีนอยู่ก็เกิดความหวาดกลัวว่าจะได้รับภัยตามกฎหมายดังกล่าว ซึ่งจะทำให้ตนอาศัยอยู่ในประเทศที่ตนทำธุรกิจอย่างไม่เป็นสุข อีกทั้งไม่สามารถทุ่มเทจิตใจทำธุรกิจได้อย่างเต็มที่ บางทีก็ต้องทำการค้าแบบหนีภาษี และในช่วงนี้พวกโปรตุเกส ที่มีจุดประสงค์ในการล่าเมืองขึ้นในแถบเอเชียก็ด้วย โอกาสช่วงชิงความเป็นเจ้าทางการค้าทางทะเลแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปแทนชาวจีนได้โดยอืด โนมัตติ (Wang Gungwu; 1988 : 215) การหาที่ทำกินที่แน่นอน และการยอมถูกผสมกลมกลืนกับชาวพื้นถิ่นในประเทศที่ชาวจีนอพยพอาศัยอยู่เริ่มมีความจำเป็นมากขึ้น เพราะพวกเขาเกิดความกังวลในสถานภาพของตนในต่างแดนเพราะราชสำนักจีนมีนโยบายไม่แน่นอนเปลี่ยนแปลงไปมา โดยมุ่งหวังเพียงผลประโยชน์จากชาวจีนโพ้นทะเลเข้าไปจุนเจือประเทศเท่านั้น ดังนั้นชาวจีนอพยพในถิ่นต่างๆ จึงเริ่มหาที่ฝังรากฐานของพวกเขาด้วยการเข้าไปเป็นผู้บุกเบิก โดยหวังว่าจะได้เป็นประชาชนท้องถิ่นนั้นๆ ในที่สุด

การหาที่ฝังรากฐานของชาวจีนอพยพ ในช่วงนี้ไม่ว่าจะเป็นการเปิดเกาะหมาก (ปีนัง) ก็ดี เปิดช่องแคบมะละกาก็ดี หรือการเปิดประเทศของฟิลิปปินส์ก็ดี ชาวจีนต่างกรุกันเข้าไปยึดครองที่ ทำกิน บุกเบิก และประเทศที่พวกเขาเข้ามาอาศัยมากที่สุดแห่งหนึ่งก็คือประเทศสยาม กล่าวได้ว่า ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 15 (พุทธศตวรรษที่ 21) นั้น ชาวจีนใน 3 เขต มีบทบาทมาก คือ เขตที่ 1 สยาม จามปา และปัตตานี เขตที่ 2 คือ มะละกา อินโดนีเซีย และชวา รวมทั้งเมืองท่าต่างๆ ในแถบ ชายทะเล เขตที่ 3 คือ หมู่เกาะต่างๆ ของฟิลิปปินส์ โดยเขตที่ 1 และเขตที่ 2 ได้กลายเป็นการยึด ครองพื้นที่ของชาวจีนฮกเกี้ยนและแต้จิ๋ว ส่วนเขตที่ 3 เป็นเขตยึดครองของชาวฮากกาโดยเฉพาะ (Wang Gungwu; 1988 : 214)

สำหรับช่วงเวลาในการอพยพของชาวจีนเข้าสู่ไทยแบ่งได้เป็นหลายกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่อพยพเข้ามาตั้งแต่ก่อนสมัยอยุธยา ซึ่งมักจะเป็นพวกกะลาสีเรือ พ่อค้า พวกโจรสลัด (สิง สุ่ยหยู; 2000 : 58) พวกนี้เริ่มเข้ามาอยู่ที่เมืองท่าต่างๆ เช่น สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ปัตตานี ชาวจีนเหล่านี้อาจเข้ามาตั้งหลักแหล่งตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถังแล้ว (แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย; 2539 : 102)

กลุ่มที่ 2 คือพวกที่เข้าไทยในสมัยอยุธยา (พ.ศ. 1967-2310) การผลัดเปลี่ยนราชวงศ์ ทำให้เกิดการหยุดชะงัก ชาวจีนอพยพช่วงนี้จะเป็นพวกพ่อค้า และเป็นพวกที่ประสบความสำเร็จในทาง การค้าที่ศาสตราจารย์ เอียวศรีวงศ์ เรียกว่าเงินเก่า (โยชิกาว่า โทริฮารุ; 2534 : 70)

กลุ่มที่ 3 คือพวกที่เข้ามาในสมัยพระเจ้าตากสิน (พ.ศ. 2310-25) จนถึงรัชกาล พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2393-2411) ชาวจีนอพยพในช่วงนี้จะเป็นชาวจีน แต่้จิ๋วเป็นส่วนใหญ่ เพราะพระเจ้าตากสินทรงมีเชื้อสายจีนแต่้จิ๋ว

กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่อพยพเข้ามาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จนถึง ปลายรัชกาล (พ.ศ. 2411-53)

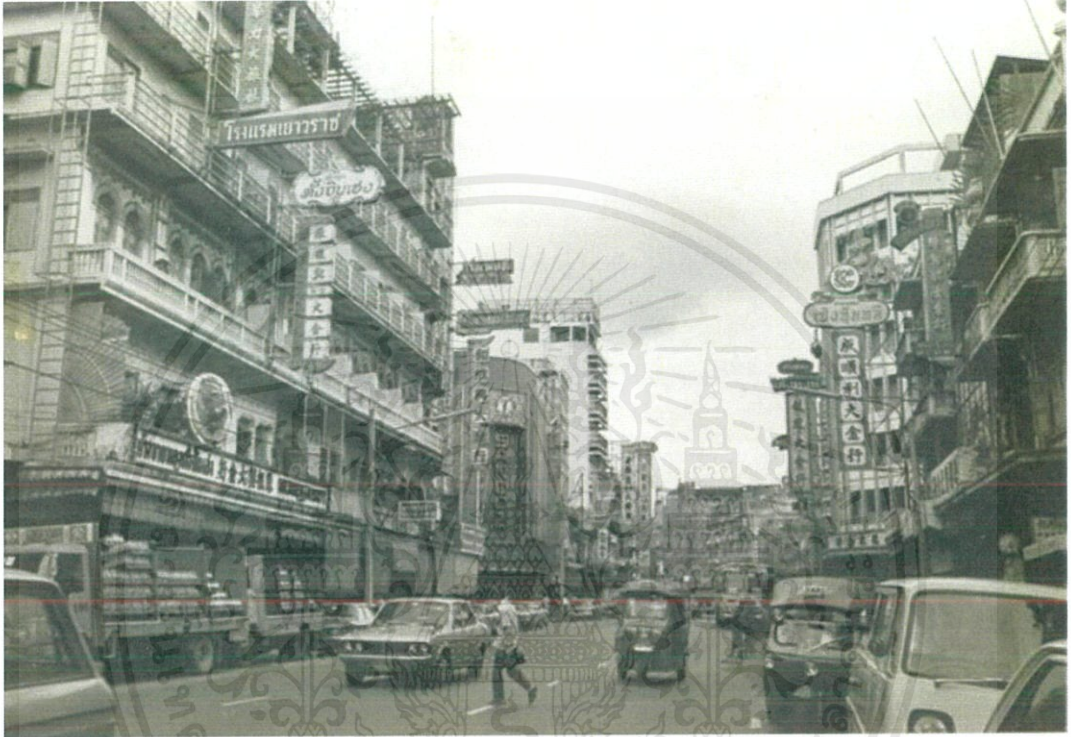
กลุ่มที่ 5 เป็นช่วงที่กระแสโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงในสมัยรัชกาลที่ 6 จนถึงปี พ.ศ. 2493 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายที่รัฐบาลกำหนดให้มีชาวจีนอพยพเข้ามาน้อยที่สุด

ชาวจีนอพยพเข้ามาในไทย อาจแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ พวกจีนเก่าและจีนใหม่(เกียรติกศักดิ์ มั่นศรี; 2519: 5) พวกจีนเก่า หมายถึงพวกที่อพยพเข้าสู่ไทยตั้งแต่โบราณกาลมา คือ ชาวจีนอพยพกลุ่มที่ 1, 2, 3, 4 คงได้กล่าวมาแล้ว และชาวจีนกลุ่มที่ 5 คือ พวกจีนใหม่ที่ได้อพยพเข้ามาตั้งแต่จีนมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในช่วงปี ค.ศ. 1912 ซึ่งนับมาถึงปัจจุบันนี้ก็ประมาณ 90 กว่าปีแล้ว สำหรับพวกจีนเก่าจะได้รับการยกย่องจากคนไทยเป็นอย่างดี เพราะพวกเขาได้แทรกซึมเข้าสู่วงการศักดินาจนทำตัวเป็นขุนนางไทยไปแล้ว จึงมีวิถีชีวิตการประพฤติปฏิบัติแบบไทย สามารถเข้ากับชาวไทยได้อย่างแนบเนียน จนกลายเป็นตระกูลผู้ดีของชาวไทยไป สำหรับจีนใหม่นั้นยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทยนัก มักก่อความไม่สงบสุขแก่ชาวไทยด้วยลัทธิชาตินิยมที่แพร่กระจายมาจากจีน บ้างก็มาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์แล้วกลับสู่ประเทศตน ไม่มีความจงรักภักดีเหมือนชาวจีนอพยพรุ่นแรกๆ แต่พวกเขาก็ยังคงอาศัยปะปนกับชาวไทย และทำให้เกิดการผสมผสานเข้ากับคนไทยเช่นกัน แต่พวกจีนใหม่ที่อพยพเข้าไทยในช่วงที่จีนมีการเปลี่ยนแปลงทางการปกครอง อีกทั้งการเมืองก็แปรปรวนไม่มีทิศทางที่แน่นอน ฝ่ายรัฐบาลจีนก็คิดเพียงผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับจากชาวจีนโพ้นทะเล ทั้งนี้ได้รวมทั้งชาวจีนในไทยด้วย เมื่อกระแสเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากประเทศจีนได้แพร่กระจายเข้าสู่ไทย ชาวจีนอพยพใหม่ได้เข้าไปร่วมในขบวนการด้วย ทำให้ดูเหมือนว่า ชาวจีนในไทยเป็นพวกที่ชอบก่อความไม่สงบ และกลายเป็นกลุ่มชนที่ไม่พึงปรารถนาในสังคมไทย พวกจีนเก่าที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานานและได้กลายเป็นไทยไปแล้วนั้นมีความจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์อย่างมาก และรักประเทศไทยอย่างสุดแสน ต่างเห็นว่าพวกจีนอพยพเข้ามาใหม่เหล่านี้ทำไม่ถูกต้อง ความเกลียดชังชาวจีนจึงเริ่มขึ้น ประกอบกับรัฐบาลตระหนักถึงภัยจากผีเสื้อแมงมูกขึ้น ความเกลียดชังชาวจีนจึงทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมากในช่วงพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 1453-61) ด้วยน้ำพระทัยที่ทรงห่วงใยประเทศชาติอย่างมากถึงกับทรงพระราชนิพนธ์เรื่อง “ชีวแห่งบูรพาทิศ” โดยทรงใช้นามปากกาว่า อัสวพาหุ (ดูเรื่อง พวกชีวแห่งบูรพาทิศ ใน กมล จันทรสธร; 2506 : 42-83) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเห็นว่าชาวจีนจะเป็นภัยต่อประเทศ จึงทรงประกาศนโยบายผสมกลมกลืนเพื่อให้จีนกลายเป็นไทยอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งทรงพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้แก่ชาวจีนในไทยอย่างมากมาย (ขจัดภัย บุรุษพัฒน์; 2515 : 16) ทั้งนี้ก็เพราะทรงหวังว่าชาวจีนในไทยจะผสมกลมกลืนเป็นไทยหมดนั่นเอง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ทรงเข้มงวดกับชาวจีนมากเป็นพิเศษทั้งในด้านเศรษฐกิจและการศึกษา จึงเป็นเหตุให้ชาวจีนบางกลุ่มเอาใจออกห่างจากไทยกลับไปสู่อ้อมกอดของประเทศแม่ ความไม่เข้าใจกันระหว่างรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวกับชาวจีนคงมีมาก

เมื่อถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงคำนึงถึงเรื่องจีนในไทยเป็นเรื่องสำคัญสุดอย่างหนึ่ง และทรงถือเป็นพระราชภารกิจที่ต้องเสด็จให้ขวัญกำลังใจกับชาวจีน แต่เมื่อจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. 2481-87, 2491-2500) กลับเพิ่มความเข้มงวดกับชาวจีนมากยิ่งขึ้นในทุกด้านทั้งนี้เพราะต้องการจัดชาวจีนให้พ้นจากการกุมอำนาจทางเศรษฐกิจ (เออีจี มูราชิม่า; 2539) เพื่อที่จะให้ชาวจีนในไทยเกิดการผสมกลมกลืนเป็นไทยได้เร็วขึ้น รัฐบาลจึงสั่งปิดโรงเรียนจีนทุกแห่ง (ยูเพรส มิลลิแกน; 2510 : 63) เพราะต้องการให้ลูกหลานจีนไปเรียนในโรงเรียนไทย ทำให้ชาวจีนบางกลุ่มโกรธเคืองรัฐบาลไทยมากยิ่งขึ้นจนกล่าวได้ว่าในช่วงนี้ชาวจีนเป็นอริกับรัฐบาลไทยเลยทีเดียว ความจริงแล้ววิธีการของจอมพล ป. ซึ่งบังคับให้ชาวจีนเกิดการผสมกลมกลืนเป็นไปตามข้อกำหนดของรัฐบาลฝ่ายเดียวนั้น ไม่ใช่วิถีทางธรรมชาติอย่างแน่นอน การผสมกลมกลืนจึงเป็นไปด้านเดียว คือคนจีนในไทยเป็นเพียงด้านนิคินัย แต่ทางด้านพฤตินัยแล้วหาได้สอดคล้องกันกับนิคินัยไม่ เราจึงได้เห็น วัด ศาลเจ้า หรือโรงเรียน ถูกสร้างขึ้นมาในทุกที่ที่มีชุมชนจีน พิธีกรรมทางศาสนา และประเพณีประจำปีของชาวจีนก็ยังคงมีการปฏิบัติกันสืบต่อมาจนทุกวันนี้ สมาคมกลุ่มภาษา สมาคมตระกูลแซ่ สมาคมบ้านเกิดก็ยังคงมีอยู่ทุกหนทุกแห่งในประเทศไทยที่มีชาวจีนอาศัยอยู่ จากหลักฐานดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ชาวจีนอยู่กันเป็นย่าน มีขนบประเพณีความเชื่อตามแบบฉบับของตนเอง มีวิถีชีวิตเฉพาะแบบซึ่งหาได้ถูกกลืนจนเป็นไทยไปโดยสิ้นเชิงไม่ ดังนั้น ปัญหาการผสมกลมกลืนระหว่างชาวจีนและไทยยังคงเป็นเรื่องที่ต้องศึกษา ดังในวงวิชาการได้ตั้งเป็นข้อกังขาว่านโยบายการผสมกลมกลืนของไทยประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด (ขจักษ์ บุรุษพัฒน์; 2515: 11) อีกทั้งนโยบายในการผสมกลมกลืนดังกล่าวก็ไม่ได้สอดคล้องกับข้อจำกัด และกฎระเบียบวิธีปฏิบัติในการแปลงสัญชาติเลย (ประพทุทธ์ สุภรัตน์เมธี; 2515 : 41)อย่างไรก็ดี ชาวจีนที่อพยพเข้ามาอยู่ในเมืองไทย อาจกล่าวได้ว่าเป็นพวกที่โชคดีที่สุด เพราะนโยบายของประเทศไทยมิได้บังคับหรือกีดกันชาวจีนเหมือนต่างชาติที่มาจากประเทศอื่น ในทางตรงกันข้ามด้วยสังคมไทยที่เปิดกว้าง อีกทั้งความเชื่อและศาสนาที่คล้ายคลึงกัน ประกอบกับการอพยพเข้ามาอยู่ในไทยเป็นเวลานาน ชาวจีนจึงเข้าใจสังคมไทยและทำตัวให้เข้ากับเจ้าขุนมูลนายได้เป็นอย่างดี จึงนับเป็นปัจจัยเสริมให้ชาวจีนได้อาศัยอยู่ในเมืองไทยอย่างมีความสุขราวกับเป็นประเทศของพวกเขาเอง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวจีนบางส่วนผสมกลมกลืนกับชาวไทยได้อย่างรวดเร็ว โดยอาจกล่าวได้ว่า ชาวจีนอพยพรุ่นแรกๆ ที่เข้ามาในไทยก่อนสมัยอยุธยาต่อลงมาถึงช่วงต้นรัตนโกสินทร์นั้น ได้กลายเป็นไทย ต่างได้รับราชการเป็นขุน เป็นหลวง เป็นเจ้า เป็นพระยา (สิง อู่หุย; 2000 :58) และบุตรหลานของท่านเหล่านี้ได้กลายเป็นไทยไปหมดแล้ว ชาวจีนกลุ่มนี้อาจเรียกว่าพวกจีนเก่า เช่น ตระกูลไกรฤกษ์ (อकिन รพีพัฒน์; 2521 : 492-494)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อชาวจีนอพยพเข้ามาอยู่ในไทย ก็ได้นำวัฒนธรรมความเชื่อ ชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรมความคิดด้วยแม้ว่าชาวจีนมีความยึดมั่นในประเพณีจีนมาก แต่เมื่อพวกเขาเข้ามาอาศัยในผืนแผ่นดินไทย ไปมาหาสู่กับชาวไทยมาตลอด ประกอบกับปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น การผสมผสานระหว่างชาวจีนและไทยจึงมีอยู่หลายด้าน ดังนี้

เขาราชในอิตาลี (ภาพประกอบที่ 2)

การผสมกลมกลืนทางด้านการค้า วัฒนธรรม ความเชื่อ และศาสนาสิ่งที่มาพร้อมกับชาวจีนอพยพสู่ประเทศไทย คือ เรื่องของวิถีแบบจีน ทั้งการดำรงชีวิต อาหารการกิน การแต่งกาย สิ่งของเครื่องใช้ ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และศาสนา

การผสมกลมกลืนระหว่างไทยจีนมีมาก และนานมากจนเรามักจะกล่าวกันเสมอว่า “ไทยจีนมิใช่อื่นไกลเป็นพี่น้องกัน” (ณรงค์ พ่วงพิศ; 2525 : 40) คนจีนและวัฒนธรรมจีนในสังคมไทย มิได้เป็นสิ่งที่แสดงความแปลก แตกแยก หรือหลั่มล้ำทางชนชาติแต่อย่างใด แต่กลับเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสมานฉันท์ ความสันติสุข ความร่วมมือที่ชาวจีนและไทยมีด้วยกันมาโดยตลอด (แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย; 2538 : 24) เราอาจเห็นความผสมผสานในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการค้าแบบบรรณาการในสมัยราชวงศ์หมิง ทำให้ชาวไทยได้รู้จักสินค้าจากจีนใหม่ๆ หลายชนิด อัญมณี เครื่องเคลือบ เครื่องลายคราม ผ้าดวน ผ้าไหม ผ้าแพร ผ้านานกิง กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องปูพื้น พัด งาสลัก เครื่องประดับทำด้วยโลหะ หนั่ง เงิน หม้อทองเหลือง หมักจีน ทองแท่ง ขนมหวานานาชนิด ผักคอง ผลไม้ตากแห้ง ไบชา และเครื่องชาจีน (แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย; 2538 : 26) สิ่งของต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นที่นิยมชมชื่นของชาววัง ทุกครั้งเมื่อเรือบรรณาการเทียบท่า ของต่าง ๆ ตามพระราชประสงค์จะถูกส่งไปในวังแล้ว ของที่เหลือคือของขายให้สามัญชนทั่วไป ชาวจีนได้ย้ายตลาดบ้านจีนจากประเทศจีนมาไว้ที่เขาวราชแถมลำเพ็ง จะมีร้านค้าเป็นย่านการค้าขายของจีนหมดทุกอย่าง บริเวณลำเพ็งที่กล่าวก็คือครอบคลุมบริเวณตรอกบ้านพระยาอิศรานุภาพ สะพานหัน ศาลเจ้าเก่า กงสีลิ่ง (ราชวงศ์) วัดสามปลื้ม ตรอกเต้า ตรอกพระยาไกร ตรอกโรงกะทะ ตรอกอาจม ตลาดน้อย ตลาดวัดญวน ซึ่งก็คือบริเวณที่เราเรียกว่าเขาวราชเจริญกรุงในทุกวันนี้ เราจะสามารถหาซื้อของจีนได้หมดทุกชนิดตั้งแต่อาหารการกิน เครื่องนุ่งห่ม เครื่องชาสมุนไพร และขนม รูป เทียน สำหรับกราบไหว้บูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ได้หมดทุกอย่าง จากนิราศชมตลาดลำเพ็งของนายบุศย์ ซึ่งเชื่อว่าแต่งนิราศนี้หลังปี 2455 อันเป็นช่วงสมัยรัชกาลที่ 6 ได้กล่าวถึงผ้าแถบลำเพ็งหลากหลายชนิด และมีแต่แขกขายผ้า ยังไม่มีจีนขายผ้า โดยช่วงนั้นจีนคงไปทำอาชีพอื่น เขาได้พูดถึงตรอกชอยในลำเพ็ง ตรอกยายเต้า ตรอกอาเนี่ยเก็ง และตรอกโรงคราม ตรอกแดง ตรอกโรงกะทะ จะมีพวกโสเภณีจีนมากมาย พวกชาวจีนก็มีทั้งพวกกุลี และลากรถเจ๊ก ที่ลำเพ็งสองข้างทางมีตึกเก็งมากมาย มีทั้งร้านขายยา ผลไม้ พระพุทธรูป เครื่องแก้ว เพชรพลอย มีบ่อนเล่นการพนันของเจ้าตัวสง ที่ตรอกแดงจะมีแต่จีนขายของจีน ทั้งตรอกเล็กชอยน้อยคนจีนไทยเดินกันขวักไขว่ (โสมนัส เทเวศร์; 2521 : 16-56) ในช่วงนี้จีนได้เริ่มธุรกิจโรงรับจำนำ (โสมนัส เทเวศร์; 2541 : 148)

ชาวจีนแต่จิว ยังได้นำความรู้ในการทำน้ำตาลทรายเข้าสู่เมืองไทยตั้งแต่ต้น สมัย รัตนโกสินทร์ การทำสวนผักอย่างเป็นล่ำเป็นสัน การทอผ้าด้วยกี่กระตุกของชาวจีนแคะ (ฮากกา) (แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย; 2538 : 27-28) สำหรับทางด้านการค้าขายนั้น สิ่งที่ชาวจีนนำเข้ามาที่สำคัญที่สุด ก็คือ ธุรกิจการเป็นตัวกลางติดต่อธุรกิจ และการทำร้านค้าปลีก ขายส่ง อันทำให้ชาวจีนประสบความสำเร็จทางด้านการค้าจนมีฐานะร่ำรวย ดังปรากฏในประวัติศาสตร์ของนักธุรกิจระดับแนวหน้าหลายท่านในประเทศไทย สิ่งที่เข้ามาพร้อมกับจีนอีกด้านหนึ่งคือ ด้านวัฒนธรรม ความเชื่อ และศาสนา ทางด้านศิลปกรรม ซึ่งเป็นหลักฐานที่เห็นได้ชัด ทั้งทางด้านจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม ที่ใดที่ชาวจีนอาศัยอยู่ก่อนย่อมมีรูปแบบบ้านเรือนและศาสนาสถานที่เป็นศูนย์กลางรวมใจของชาวจีน ตึกแถวโบราณที่ถนนเก่าของจังหวัดสงขลา ปัตตานี นครศรีธรรมราช รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของสมาคมจีน วัด ศาลเจ้าบ้านแบบจีนที่กรุงเทพฯ เราก็จะพบร่องรอยของสถาปัตยกรรมอยู่มากเช่นกัน หากนับตั้งแต่ก่อนสร้างกรุงเทพฯ มาถึงช่วงประมาณปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ก็จะมีศาลเจ้าของชาวจีนอยู่ 163 ศาล วัดจีน 13 แห่ง และ โรงเจ 15 แห่ง (Pornpan and Mak; 1994 : 6) และจากตารางภาคผนวก 2.2 (เล่มเดิม, น. 132) สถานที่ตั้ง ศาลเจ้า วัดจีน และ โรงเจ แล้วก็จะทำให้ทราบได้ว่าชาวจีนตั้งแต่ต้นรัตนโกสินทร์ ต่อมาจนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20อาศัยอยู่ในบริเวณใดของกรุงเทพฯ หากดูทางด้านกรมผสมผสานของความงามจากสถาปัตยกรรมไทยและจีนแล้ว เห็นได้ว่าวัดราชโอรส วัดราชนาค วัดนางนอง วัดหนัง วัดเสวตรจักร วัดโปรดกษัตริย์ราม วัดเทพธิดาราม วัดมเหยงคณ์ล้วนเป็นวัดที่มีศิลปกรรมที่มีรูปแบบผสมผสานระหว่างไทยกับจีนทั้งสิ้น

สถาปัตยกรรมจีนที่สร้างเป็นพระที่นั่งที่เป็นแบบจีน และสวยงามอันเป็นที่กล่าวขวัญกัน และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอยุธยา ก็คือพระที่นั่งเวหาสน์จำรูญ ในพระราชวังบางปะอิน ที่สร้างขึ้นในสมัยพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยพระยาโชฎึกราชเศรษฐีชาวจีนในไทยเป็นผู้สร้างถวาย (โยชีกาว่า โทชิฮารุ; 2534 : 71) ส่วนประกอบของสถาปัตยกรรมทุกชิ้นส่งตรงมาจากเมืองซัวเถา มณฑลกวางตุ้งทั้งหมด ในด้านการผสมผสานทางด้านศาสนา ประเพณีระหว่างชาวจีนและไทยนั้น จะมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าประเด็นอื่นๆ นัก สังคมไทยเป็นสังคมพุทธศาสนาหินยาน ในขณะที่ชาวจีนนับถือศาสนาพุทธมหายาน แต่การปรับรูปแบบการดำรงชีวิตของชาวจีนให้เข้ากับวิถีไทย มีมาแล้วตั้งแต่อดีตจนถึงรัตนโกสินทร์ และต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ กล่าวได้ว่าเป็นการผสมความเชื่อได้อย่างแนบเนียน ดังเช่น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้สร้างวัดมหายาน คือวัดเล่งเน่ยยี่ แล้วพระราชทานชื่อวัดว่า วัดมังกรกมลาวาส เพื่อให้ชาวจีนประกอบศาสนกิจ (พรพรรณ จันทโรนานนท์; 2539 : 203)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้นพระองค์ยังทรงเป็นองค์ศาสนูปถัมภกบำรุงพระพุทธศาสนา และพระราชทานสมณศักดิ์ให้แก่พระภิกษุจีนด้วย สำหรับด้านพิธีกรรมนั้น ในงานพระศพของเจ้านายบางพระองค์ก็ให้จัดอย่างมหาชน คือ มีพิธีงเด็ก ผสมผสานกับการสวดอภิธรรม ดังเช่น ครั้งที่จัดพิธีงเด็กถวายสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 7 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2528 (แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย; 2538 : 32) จีน-ไทยอยู่ด้วยกันอย่างผสมผสาน และกลมกลืนจนเป็นที่กล่าวขานกันว่า ไทย-จีนเป็นพี่น้องกัน ทั้งอาจจะมีต้นตระกูล และแหล่งกำเนิดจากที่เดียวกันด้วย ดังผลงานวิจัยชิ้นใหม่ที่ร่วมมือกันระหว่างมหาวิทยาลัยศิลปากรกับสถาบันวิจัยชนชาติส่วนน้อยมณฑลกว่างสีซึ่งได้ทำวิจัยในหัวข้อเปรียบเทียบวัฒนธรรมไทยในประเทศไทยกับชนชาติจ้วงของประเทศจีนที่มณฑลกว่างสีก็ได้ผลสรุปมาว่า จีนไทยน่าจะมีต้นตระกูลเดียวกันที่อาศัยอยู่ทางตอนใต้ของจีนมาก่อน (มหาวิทยาลัยศิลปากร อัดสำเนา : 254) หลักฐานสำคัญที่สนับสนุนข้อสรุปดังกล่าว คือ วัฒนธรรมด้านคติความเชื่อ การปกครองของไทยเดิมกับอารยธรรมของจีนโบราณ (ซึ่งมิใช่เป็นอิทธิพลจากชาวจีน โพนทะเล) ที่คล้ายคลึงกันล้วนเป็นหลักฐานให้เห็นชัดว่าไทยจีนมีสัมพันธ์เหมือนพี่น้องกัน (เจียแชนจอง; 2539 : 49-50) การผสมผสานของชาวจีนในไทยมีลักษณะผิดไปจากประเทศอื่นๆ คือ มีทั้งความเป็นคนจีนและคนไทยในบุคคลเดียวกัน เรื่องประเพณี วัฒนธรรม การบูชาบรรพบุรุษก็ยังคงปฏิบัติกันสืบต่อมาจนทุกวันนี้ แต่อาจเป็นการปฏิบัติทางพิธีกรรมที่ไม่สมบูรณ์นักด้วยในงานวิจัยของสมบุรณ์ สุขสำราญ และคณะ ได้กล่าวสรุปผลวิจัยเรื่องชุมชนชาวจีน : ความต่อเนื่องและการเปลี่ยนแปลง ไว้ว่า ชาวจีนในไทยทุกวันนี้แม้จะมีความเป็นจีน แต่วัฒนธรรมที่พวกเขาได้รับการถ่ายทอดมาไม่สมบูรณ์ ทั้งจารีตนิยมนแบบจีนโบราณ ก็ขาดหายไปเป็นแบบสมัยใหม่ การศึกษาและนโยบายรัฐบาลย่อมมีผลอย่างยิ่งต่อการผสมกลมกลืน แล้วสรุปว่าชาวจีนในไทยนั้นมีความรักในแหล่งที่อยู่อาศัย จะไม่มีการทำหรือคิดการใดๆ ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลไทย ความสมานฉันท์ระหว่างไทย-จีน ในสังคมไทยมีสูงเกินกว่าจะทำให้เกิดการขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติได้ (สมบุรณ์ สุขสำราญ; 2530 : 121-131)

ชาวจีน 5 กลุ่มภาษาในไทย ได้อพยพเข้ามาอยู่ภายใต้พระบรมโพธิสมภารตั้งแต่ก่อนสมัยอยุธยาจนถึงปัจจุบันนี้ พวกเขาอยู่ในไทยอย่างมีความสุข แม้อาจจะมีบางส่วนถูกกลมกลืนเป็นไทยไม่หมด หรือบางส่วนไม่ยอมถูกผสมกลมกลืน แต่นโยบายของรัฐบาลไทยที่เปิดกว้าง อีกทั้งการปฏิบัติต่อชาวจีนโดยไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติ ชาวจีนก็คงต้องถูกผสมกลมกลืนไปเอง โดยอัตโนมัติด้วยกาลเวลา

การทำงานของข้าพเจ้าอธิบายและแยกแยะได้ ดังนี้

- รูปทรง ข้าพเจ้าเลือกวัตถุที่มีลักษณะเอกลักษณ์ ที่ดูแล้วมีความเป็นวัฒนธรรมชาวจีนอยู่ในตัว
- วัสดุการทำงาน โดยการนำเทคโนโลยีใหม่อย่างเครื่องพิมพ์สามมิติมาสร้างงานประติมากรรมเขียนแบบในโปรแกรมคอมพิวเตอร์แล้วจึงนำมาพิมพ์เป็นสามมิติ ข้อดีคือมีความละเอียดการทำงานสะดวกและเทียบขนาดย่อขนาดได้ ข้อเสีย คือระยะเวลาพิมพ์ค่อนข้างใช้เวลานาน
- ชนิดของที่นำมาทำงาน วัตถุที่มีอยู่แล้วกับการสร้างงานขึ้นมาใหม่ จากการประกอบสร้างผสมผสานกันให้เป็นชิ้นงานชิ้นเดียวกัน
- ความหมาย วัสดุและวัตถุที่ใช้มีความหมายในตัว เช่น สก ลก ชิว แสดงถึงความเชื่อความเคารพของคนจีน ในด้านการใช้ชีวิต การทำงาน เป็นต้น

วัสดุที่นำมาสร้างผลงาน โดยใช้วัสดุเส้นพลาสติกในการพิมพ์ชิ้นงานสามมิติ คือ การนำวัสดุเทคโนโลยีใหม่ที่มีอยู่ในปัจจุบันมาสร้างงานแบบใหม่ที่ไม่ใช้วัสดุเดียวกันกับในอดีต

เส้นพลาสติกที่ใช้ในการพิมพ์สามมิติ คือ การนำวัสดุเทคโนโลยีใหม่ที่มีอยู่ในปัจจุบันมาสร้างงานแบบใหม่ที่ไม่ใช้วัสดุเดียวกันกับในอดีต

รูปวัสดุที่ใช้ทำงานเส้นพลาสติกสำหรับพิมพ์สามมิติ (ภาพประกอบที่ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการเลือกวัตถุแต่ละอย่างมาใช้ในการทำงานนั้น ข้าพเจ้ามักเลือกวัสดุหรือวัตถุที่ข้าพเจ้า เห็นอยู่ในชีวิตประจำวันที่พบเจอบ่อย ๆ เมื่อข้าพเจ้าเลือกวัตถุในการใช้เป็นเค้าโครงของการทำงาน ได้แล้วนั้น ข้าพเจ้าก็จะนำมาตัด เจาะ ให้เกิดช่องว่างหรือพื้นที่ที่สามารถวางงานประติมากรรมที่ ข้าพเจ้าสร้างขึ้นได้ คือการทำฉากเล็ก ๆ ในช่วงบางช่วงของชีวิตครอบครัวข้าพเจ้า ในตอนทำงาน หรือตอนใช้ชีวิตอยู่ในบ้าน นำภาพความจำแต่ละฉากหีบมาสร้างผลงานขึ้นมา

ขั้นตอนการทำงานของข้าพเจ้า

1. การเลือกสิ่งของที่มีอยู่จริง ที่มีลักษณะรูปแบบความเป็นเงินมาเป็นเค้าโครงหลักในการทำงาน
2. การต่อเติมเพิ่มรูปทรงต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมองนำวัตถุใส่ข้างในตัวชิ้นงานหลักที่นำมาจากของที่ใช้งานจริง
3. วัตถุชิ้นหลักยังคงสภาพเดิมเพียงตัดทอนบางส่วน เพิ่มรายละเอียดเข้าไปด้วยโดยวิธีการพิมพ์สามมิติ
4. การเชื่อมวัตถุที่มีอยู่แล้วกับวัสดุที่สร้างขึ้นมาใหม่ให้อยู่ด้วยกัน ไปในทิศทางเดียวกัน
5. การสร้างตัววัตถุจากการพิมพ์สามมิตินั้นไม่ได้สร้างจากจินตนาการแต่สร้างจากภาพจำที่เคยเกิดขึ้นในอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โตขวิธีดังกล่าวนี้ได้มาจากการศึกษาค้นคว้า ทดลอง จากกลุ่มศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการทำงานประติมากรรมของข้าพเจ้า จากการทำงานประติมากรรมของของข้าพเจ้าได้อิทธิพลจากศิลปินที่ใช้วัสดุวัตถุสำเร็จรูปผสมผสานกับการประกอบสร้าง ในการสร้างผลงาน

2.1 ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการทำงานของข้าพเจ้าด้วยวิธีการทางกายภาพ ได้แก่

1.งานสื่อผสมสร้างศิลปะจากวัตถุจริง

Dillon Alexandra เป็นศิลปิน surrealist ที่ลอสแอนเจลิสที่วาดภาพลงบนวัตถุที่มีอยู่จริง เริ่มต้นด้วยแนวความคิดจากการคิดจินตนาการกับสิ่งของ เริ่มวาดภาพที่มีชื่อว่า "พวกเขาปรากฏตัวและบอกฉันว่าพวกเขาเป็นใคร" และการทำงานแต่ละชิ้นของเธอ เธอได้สังเกตช่วงหลายวันที่เธอรู้สึกค้นพบอารมณ์และบุคลิกภาพของตัวเองในขณะที่ทำงาน จึงนำมาผสมผสานกับจินตนาการจากใบหน้าที่สวยงามและน่าสนใจของงานศิลปิน ศิลปินได้โพสต์ผลงานรูปภาพผ่าน Instagram ทำให้เธอได้รับชื่อเสียงระดับนานาชาติในด้านสื่อดิจิทัลที่มีอารมณ์ทางงานศิลปะและการสร้างสรรค์ผลงานของเธอคือการทำงานเกี่ยวกับวัตถุที่พบเห็นกันได้ทั่วไปหรือทำเรื่องใกล้ตัว

Dillon Alexandra

Blue Ladies (ภาพประกอบที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.งานที่ใช้การต่อเติมของวัสดุ เพื่อลดขนาดหรือขยายไซส์เกินความเป็นจริง

Hoang Tran เป็นศิลปินจากแคลิฟอร์เนีย ซึ่งผันตัวเองการจากเรียนด้านทันตกรรม มาเป็นอาร์ตติส ที่มีผลงานชิ้นโบแดง จากการแกะสลักรูปต่าง ๆ ลงบนแท่งสีเทียนหลากสี งานละเอียดปราณีตและเต็มไปด้วยจินตนาการชิ้นนี้ ตัวศิลปินได้รับไอเดียจากการที่ทำฟันและการใช้เครื่องมือทำฟัน เพราะต้องแกะสลักขี้ผึ้งที่ใช้ในงานทันตกรรม จึงมีทักษะสูงในการแกะสลัก ทำให้การแกะสลักบนพื้นผิวที่มีขนาดเล็ก เป็นเรื่องง่าย เรียกได้ว่าเป็นการสร้างผลงานศิลปะจากสิ่งที่คุณเองถนัด และนำกลับมาประยุกต์กับงานศิลปะได้อย่างลงตัว

Hoang Tran

Pop Culture Crayola (ภาพประกอบที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.งานที่ใช้การคงสภาพของวัตถุไว้

Faig Ahmed ศิลปินชาวอาเซอร์ไบจานซึ่งทำงานร่วมกับพรมอาเซอร์ไบจานแบบดั้งเดิมจัดการ โครงสร้างและขอบเขต โดยเปลี่ยนการออกแบบสองมิติเป็นพื้นที่สามมิติ ด้วยเหตุนี้ ผลงานจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อเชื่อมโยงศิลปะยุคเก่ากับชีวิตสมัยใหม่และการเคลื่อนไหวทางศิลปะร่วมสมัย บทประพันธ์ของงานศิลปะของเขายังมีทั้งภาพสเก็ตช์และวิดีโอ ได้แสดงไปยังทั่วโลก รวมทั้งในเมือง ที่บ้านและยังมีสถานที่อื่น ๆ

Faig Ahmed

Liquid , 2014 (ภาพประกอบที่ 6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.งานที่ใช้การเชื่อมต่อระหว่างวัสดุกับวัตถุ

Darren Lago ศิลปินที่สนใจในการออกแบบของวัสดุสมัยใหม่ การออกแบบที่ทันสมัยนั้นสะท้อนถึงความต้องการของมนุษย์ที่แตกต่างกันไปไม่สิ้นสุดศิลปินมีความสนใจในรูปทรงมากกว่าการใช้งานของวัตถุศิลปินใช้เครื่องดูดฝุ่นกับกีตาร์ที่มีรูปทรงที่ทันสมัยและใกล้เคียงกันแสดงถึงการไม่หยุดยั้ง และการชอกชอนไปได้ทุกที มันเป็นการนำความทันสมัยมารวมกับความทันสมัย

Darren Lago

Electrolux Guitar, 2006 (ภาพประกอบที่ 7)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.งานที่ใช้การสร้างขึ้นมาใหม่โดยอ้างอิงจากรูปทรงที่มีอยู่แล้ว

Jeff Koons เป็นศิลปินชาวอเมริกัน เขาเกิดเมื่อ 21 มกราคม ค.ศ. 1955 เขาจบการศึกษาจาก สถาบันศิลปะแห่งชิคาโก และ สถาบันศิลปะแห่งรัฐแมริแลนด์ บัลติมอร์ Koons เป็นศิลปินที่มีความโด่งดังระดับโลก งานที่โดดเด่นที่สุดของเขาคือ ลูกสุนัข (1992) และ บอลลูกสุนัข (1994-2000) Koons มีความโดดเด่นในการขยายขนาดผลงาน จากสิ่งของต่าง ๆ มากมาย เขาทำงานเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยม และการทำซ้ำของวัตถุ ที่ไม่เป็นที่รู้จัก เช่น บอลลูกสุนัข

Jeff Koons

Balloon Rabbit 1994-2000 (ภาพประกอบที่ 8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การสร้างสรรค์

ผลงานในช่วงปี 2560 - 2561 ข้าพเจ้าได้มีการใช้วัสดุและวัตถุที่ข้าพเจ้าพบเจอจากสถานที่ในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้ามาสร้างงานประติมากรรม ข้าพเจ้าเลือกวัตถุที่มีความหมายในเชิงสัญลักษณ์มาเป็นเค้าโครงหลักในการทำงาน ส่วนวัสดุข้าพเจ้าได้ใช้วิธีเก่า ๆ จากการใช้วิธีร้อยลูกปัดต่อมาปี 2561 ข้าพเจ้าพยายามค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ในปัจจุบันที่มีคนนำมาใช้ในการสร้างงานสามมิติโดยไม่ต้องออกแรง ด้วยวิธีการสร้างงานในคอมพิวเตอร์โดยการร่างรูปแบบที่เราต้องการสร้างขึ้นเมื่อร่างเสร็จจึงนำไปพิมพ์ออกมาเป็นงานสามมิติ ข้าพเจ้านำวัสดุและวัตถุนำมาประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดงานประติมากรรมที่มีความหมาย เรื่องราวในตัวเองมากขึ้นกว่าเดิม

3.1 ผลงานปีการศึกษา 2560

ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อ “ สว่านสานฝัน ” 2560 ข้าพเจ้าได้หาวัสดุรอบตัวของครอบครัว ข้าพเจ้าจึงได้หีบขอกอุปกรณ์ในครอบครัวที่ไว้ใช้ทำงานในการดำรงอาชีพมาสร้างเป็นศิลปะ ส่วนวัสดุที่นำมาทำงานข้าพเจ้ามองหาสิ่งที่สามารถสื่อตัวตนของความเป็นลูกผู้หญิงในครอบครัวที่ทำอาชีพโรงกลึง จึงได้ค้นหาวัสดุที่ใกล้ตัวพบเห็นได้ตามบ้าน เช่น กล่องทิงซู พวงกุญแจ พรหมปูโต๊ะ จากช่างฝีมือที่นำลูกปัดมาร้อยให้เป็นสิ่งต่าง ๆ อย่างละเอียดเรียบร้อยมีความเป็นผู้หญิงค่อนข้างสูง ข้าพเจ้าจึงเลือกนำมาสร้างเป็นผลงานที่ใช้ส่วนเป็นสัญลักษณ์ของอาชีพทางบ้าน โดยใช้วัสดุเป็นลูกปัดที่ร้อยเลียนแบบวัตถุอาชีพทางบ้านจากของจริง โดยการหาข้อมูลวิธีการทางอินเทอร์เน็ต

ชื่องาน “ สว่านสานฝัน ” 2560 (ภาพประกอบที่ 9)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อ “ ถังดับไฟ ” 2560 ผลงานชิ้นนี้ได้นำวัสดุมาทำต่อเนื่องมาจากชิ้นที่ 1 งานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ค้นหาวัสดุใหม่ที่จะสามารถแสดงความเป็นตัวตนของลูกผู้หญิงคนหนึ่งที่สามารถจะทำงานได้อย่าง บิคา ข้าพเจ้าจึงหยิบยกวัดถุถังดับเพลิงมาเป็นตัวแทนในเชิงสัญลักษณ์ของความสำคัญที่ผู้คนมองข้าม มีความแข็งแกร่ง และมีประโยชน์เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงได้นำสิ่งนี้มาเป็นรูปแบบในการทำงาน

ชื่องาน “ ถังดับไฟ ” 2560 (ภาพประกอบที่ 10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อ “ ลูกสาวช่างทอง ” 2560 ผลงานชิ้นนี้เริ่มจากการคิดค้นหาวิธีรูปแบบใหม่ในการสร้างงานประติมากรรม เปลี่ยนแปลงจากเดิมค่อนข้างมาก จากการที่ข้าพเจ้าค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอาชีพทางบ้าน ข้าพเจ้าได้ตีความในการทำงานแบบเจาะจงมากขึ้นกว่าเดิม โดยค้นหาความเป็นมาของอาชีพทางบ้าน ได้ข้อมูลมาว่าครอบครัวข้าพเจ้าก่อนที่จะทำอาชีพโรงกลึงนั้นเคยได้เป็นช่างทอง มีกิจการร้านทองเป็นของครอบครัวมาก่อน ข้าพเจ้ามองว่าเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเกิดไม่ทัน หรือไม่ทันได้เห็น จึงอยากนำความรู้สึกเหล่านั้นนำมาทำเป็นงานประติมากรรมในเชิงรูปแบบความทรงจำ จึงได้เป็นผลงานชิ้นนี้ที่มีความรู้สึกเหมือนการเก็บสะสมของโบราณ

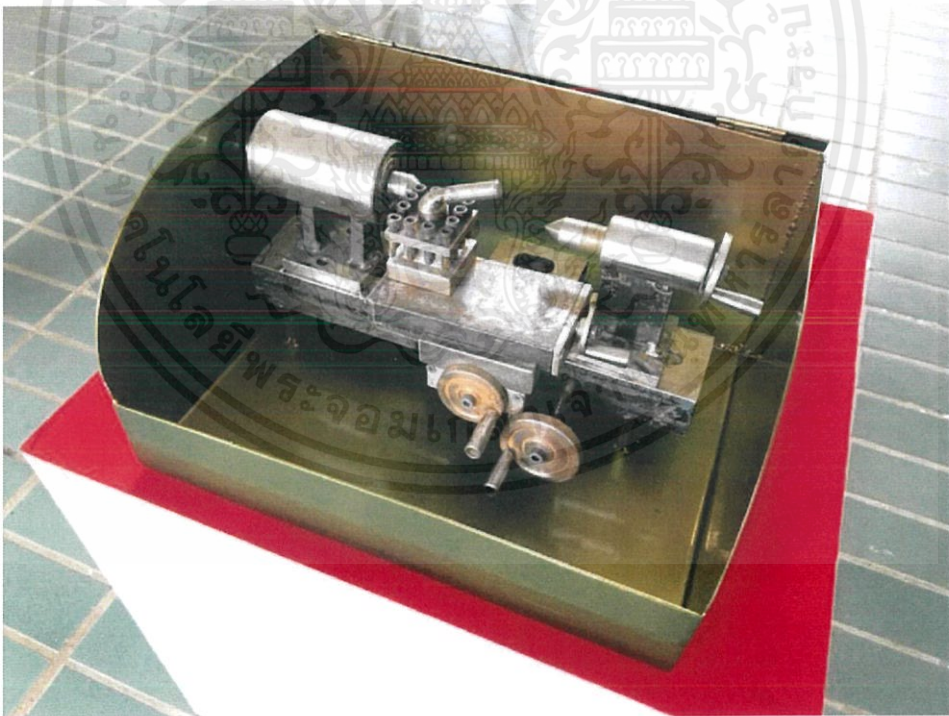
ชื่องาน “ ลูกสาวช่างทอง ” 2560 (ภาพประกอบที่ 11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาในปี 2561 ก่อนที่ข้าพเจ้าจะสร้างผลงานประติมากรรมชิ้นใหม่ขึ้น ข้าพเจ้าพยายามค้นหาข้อมูลเรื่องราวเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของคนจีนทั้งในประเทศไทยและในประเทศจีน เพื่อให้มีผลงานที่มีความหมายจินตภาพ จินตนาการ ที่ลึกซึ้งมากกว่าเดิม โดยการพยายามหาสิ่งของที่สามารถสื่อถึงครอบครัวคนจีนได้ ให้ผู้คนรับรู้ถึงงานข้าพเจ้ามาจากครอบครัวคนจีน โดยมีแรงจูงใจมาจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับฮวง ซู่ย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คนจีนมีความเชื่อในเรื่องของการใช้ชีวิตที่ดี การงานที่ดีขึ้น

3.2 ผลงานปีการศึกษา 2561

ผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อ “ของขวัญเครื่องกลึง” 2561 งานชิ้นนี้เป็นการทำงานจากการย่อขนาดจากการเลือกสิ่งของอย่างใดอย่างหนึ่งในอาชีพทางบ้านของข้าพเจ้า ซึ่งทำอาชีพโรงกลึง ข้าพเจ้าได้เลือกเครื่องกลึงมาย่อขนาดให้เกิดความรู้สึกที่ต่างไปจากเดิม จากทางบ้านข้าพเจ้าทำอาชีพนี้มีแต่อุปกรณ์ที่มีขนาดใหญ่ ไม่เคยทำสิ่งของชิ้นเล็ก ๆ เท่านั้นมาก่อนข้าพเจ้าจึงสร้างขอบเขตในการกำหนดการทำงานให้ทางบ้านสร้างขึ้นมาใหม่โดยถอดแบบจากของจริง จากช่างฝีมือที่ไม่มีประสบการณ์ทำงานชิ้นเล็ก เพื่อให้เกิดงานประติมากรรมชิ้นนี้ขึ้นมาในรูปแบบที่ไม่สมบูรณ์โดยฝีมือช่างที่ไม่เคยทำงานขนาดเล็กมาก่อน

ชื่องาน “ของขวัญเครื่องกลึง” 2561 (ภาพประกอบที่ 12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 5 ชื่อ “ตู้เพลงในโรงกลึง” 2561 จากงานชิ้นที่ 4 ข้าพเจ้ามีความคิดต่อขอออกจากการหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ในอาชีพทางบ้านของข้าพเจ้ามาช้อนขนาด ข้าพเจ้าจึงอยากให้ชิ้นนี้มีความพิเศษมากขึ้นจากเดิมคือการนำเทคโนโลยีแบบใหม่มาช่วยการทำงาน ข้าพเจ้าจึงค้นหาและได้ค้นพบวิธีเขียนแบบสามมิติที่สามารถพิมพ์ออกมาได้อย่างที่เราต้องการ ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีการใหม่นี้แทนเพื่อสร้างวัตถุให้มีวัสดุและการทำงานที่มีความทันสมัยขึ้น ต่างจากวัสดุที่ใช้สร้างอุปกรณ์ในอดีตให้เกิดความรู้สึกที่น่าสนใจขึ้น โดยการสร้างอุปกรณ์ในอดีตจากวัสดุใหม่ในปัจจุบันแทน โดยไม่ต้องออกแรง และข้าพเจ้าได้มีการเพิ่มเสียงเพลงเข้าไปให้เกิดจินตภาพ จินตนาการ คล้ายกับกล่องดนตรี ของสะสม จึงได้เกิดเป็นงานชิ้นนี้ในรูปแบบ กล่องดนตรี

ชื่องาน “ตู้เพลงในโรงกลึง” 2561 (ภาพประกอบที่ 13)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 6 ชื่อ “อาชีพสร้างฝัน” 2561 งานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเริ่มมีความคิดแนวทางการทำงานต่างจากเดิม เริ่มจากที่ข้าพเจ้าตระหนักเห็นบิดา มารดา ทำงานอย่างเหน็ดเหนื่อยเพื่อที่จะส่งเงินให้ข้าพเจ้าเรียนหนังสือ ส่งเงินมาให้ทำสิ่งที่ตัวข้าพเจ้าอยากทำ ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงตอนที่ข้าพเจ้าขอบิดา มารดา ซื้อกีตาร์จากนั้นข้าพเจ้าไม่ดูแลรักษาข้าพเจ้าปล่อยทิ้งไว้ จนนำกลับมาเล่นใหม่ตอนเข้ามหาลัย และได้มีการไปเที่ยวจึงพกกีตาร์ไปเล่นด้วยกับเพื่อน ๆ ด้วย จนกระทั่งทำกีตาร์ตกหล่น ทำให้คอกีตาร์หัก จากนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้สนใจอีกเลยจนงานชิ้นนี้ข้าพเจ้านึกถึงจึงอยากหยิบยกมาทำงานประติมากรรมเพื่อตอบสนองตัวข้าพเจ้าเอง โดยมีแนวทางการทำงานจากการนำอาชีพของบิดา มารดา มาสร้างส่วนที่ขาดหายไปต่อเดิมกีตาร์ให้สมบูรณ์ ข้าพเจ้าเห็นถึงความเหน็ดเหนื่อยของบิดา มารดา ที่ตั้งใจซื้อกีตาร์ตัวนี้ให้ข้าพเจ้า จึงเกิดเป็นงานชิ้นนี้ขึ้นมา

ชื่องาน “อาชีพสร้างฝัน” 2561 (ภาพประกอบที่ 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

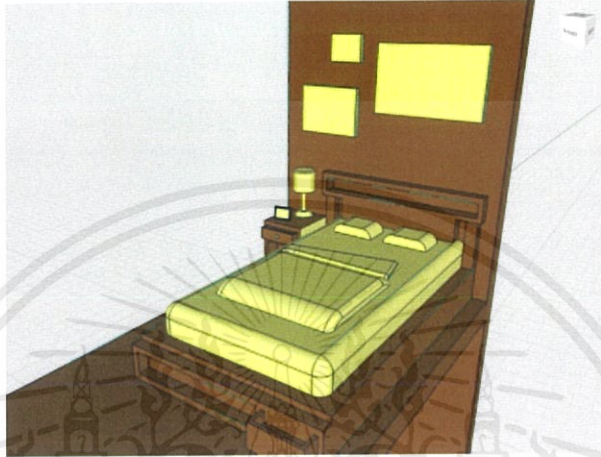
งานในช่วงปี 2561 ข้าพเจ้าใช้วัสดุจากทางบ้านมาสร้างงานประติมากรรม จากครอบครัว ข้าพเจ้าที่มีอาชีพ โรงกลึง สร้างงานจาก โลหะ ข้าพเจ้าจึงหยิบยืมวัสดุทางบ้านมาสร้างเป็นงานเริ่ม จากแนวทางการดำรงชีวิตของข้าพเจ้าที่พบเจอสิ่งของใน โรงงานขนาดใหญ่ไม่ว่าจะเป็น เครื่องกลึง ค้อน ตู้อเชื่อม เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงมีความคิดโดยการนำสิ่งของเหล่านั้นนำมาย่อขนาดเล็กให้เหมือน ของสะสมที่เก็บไว้ตามตู้ หรือไว้ตั้งโชว์ โดยที่จะให้ช่างฝีมือจากโรงงานครอบครัวข้าพเจ้าที่ไม่เคย ทำงานชิ้นเล็กเป็นคนสร้างงานประติมากรรมชิ้นนี้ขึ้นมาในแบบที่ไม่สมบูรณ์ด้วยความตั้งใจ

การสร้างผลงานจากโลหะ โดยการย่อขนาดจากของที่มีอยู่จริง (ภาพประกอบที่ 15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานในช่วงเวลาต่อมา ข้าพเจ้าจึงแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ในการสร้างประติมากรรมให้เชื่อมโยงกับยุคสมัยในปัจจุบัน แต่ยังคงใช้อุปกรณ์ในการทำอาชีพทางบ้านเป็นแนวทางรูปแบบในการทำงานประติมากรรมชิ้นนี้ ต่างจากงานชิ้นเดิมที่ได้ใช้โลหะเป็นวัสดุในการสร้างงาน งานนี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนเป็นการใช้เทคโนโลยีเครื่องพิมพ์สามมิติที่มีวัสดุมาสร้างงานจากพลาสติก

ผลงานชิ้นนี้ทำมาจากพลาสติกใช้เทคโนโลยีเครื่องพิมพ์สามมิติในการทำงาน (ภาพประกอบที่ 16)

ผลงานต่อมาข้าพเจ้าคิดว่าการทำงานข้างต้นไม่มีความหมายที่ลึกซึ้งมากพอจึงได้มีการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นเริ่มจากการค้นหาการดำรงชีวิตของคนจีนที่อพยพมาไทย กับสิ่งของที่พวกเขาด้วยจึงทำให้เกิดความคิด นำความเป็นอยู่ของคนจีนกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาสร้างงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน

การนำเรื่องของสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาเชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตคนจีน (ภาพประกอบที่ 17)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

ในด้านรูปแบบนั้นแต่เดิมข้าพเจ้ามักนำเสนองาน โดยการสร้างงานประติมากรรมแล้วนำมาจัดวาง ในรูปแบบการนำเสนอที่ไม่สร้างสรรค์ เป็นเหมือนของสะสมตั้งโชว์ แต่ด้วยรูปแบบการจัดวางการนำเสนอตัวผลงานนั้น คนดูไม่สามารถติดตามและเข้าใจกับเรื่องที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อได้ จึงกลายเป็นแรงจูงใจในการคิดค้นวิธีการนำเสนอให้ดูน่าสนใจมากขึ้น โดยการที่นำแนวทางจัดวางแบบเดิมแต่หาวัตถุในเชิงสัญลักษณ์ที่สามารถตั้งกับที่แล้วมีความหมายลึกซึ้งมากขึ้นเพื่อแทนการจัดวางรูปแบบเดิมที่นำมาจัดวางโดยไม่มี ความหมาย

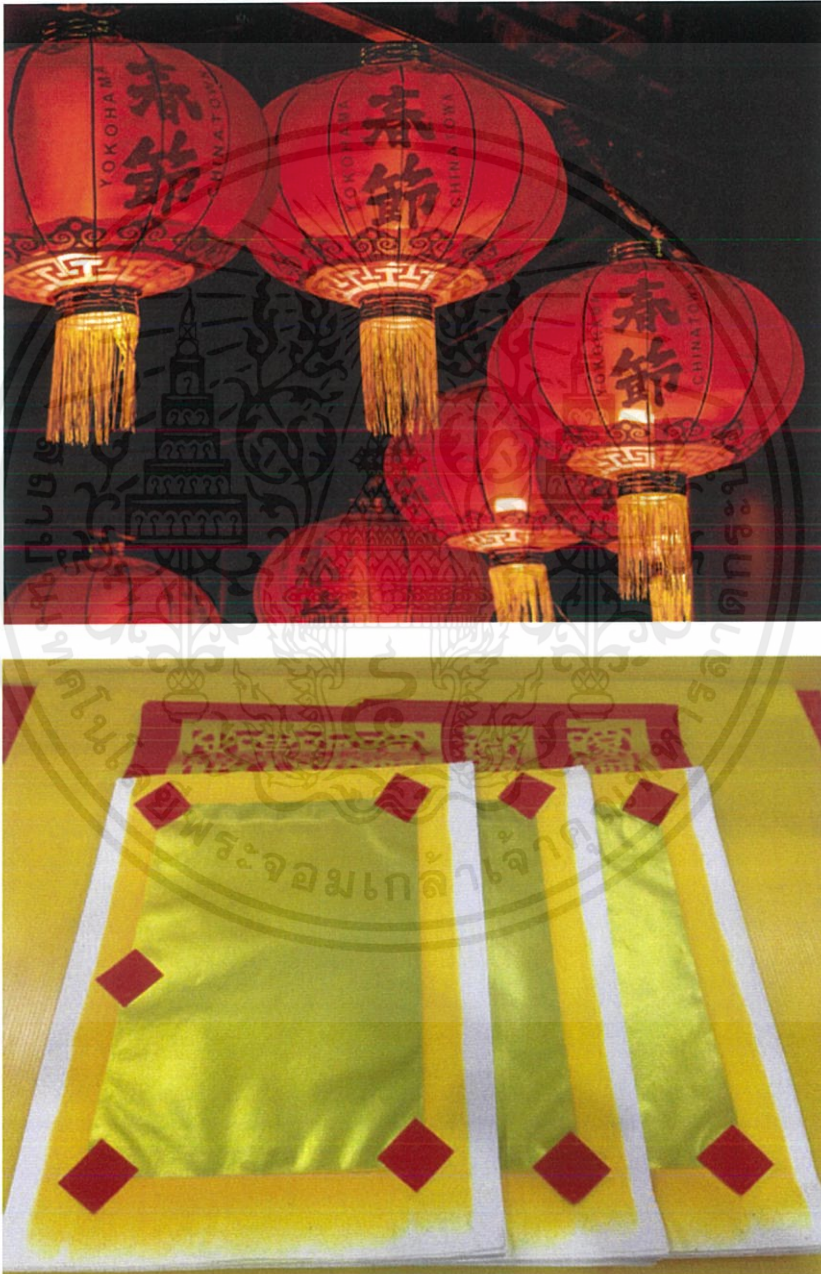

ผลงานที่จัดวางเฉย ๆ กับ ผลงานที่เริ่มใช้วัสดุที่มีความหมายเป็นเค้าโครง (ภาพประกอบที่ 18)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 แนวคิดและพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์

ผลงาน “ ภาพความจำ เต็งหลง ” 2562 ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับโคมไฟจีนและกระดาษไหว้เจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าโคมไฟจีนกับการนำกระดาษไหว้เจ้ามาสร้างโมเดลชิ้นเล็ก เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมไม่ว่าจะเป็นอาชีพความเป็นอยู่ในการดำรงชีวิตของคนจีนนั้น มีความสอดคล้องกัน

โคมไฟ กับ กระดาษไหว้เจ้าจีน (ภาพประกอบที่ 19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าจึงนำโคมไฟมาทำการตัดออกครึ่งหนึ่งและเย็บเก็บมุมเข้าไปใหม่เพื่อให้เกิดพื้นที่ช่องว่างในโคมไฟจีน จากนั้นจึงนำฉากวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของคนจีนมาสร้างขึ้นจากการประกอบจากกระดาษไหว้เจ้าจีน แล้วจึงนำฉากงานประติมากรรมชิ้นเล็ก ๆ ที่ข้าพเจ้าทำขึ้นมาประกอบเป็นฉากในช่วงเวลาต่าง ๆ เสร็จแล้วค่อยนำไปใส่เข้าข้างในโคมไฟจีน ผลงานชิ้นนี้ได้นำเสนอออกมาโดยวิธีการแขวนลอยตัว จำนวน 2 ชิ้น เหมือนกับประเทศจีนที่ติดโคมไฟตามเทศกาลสำคัญต่าง ๆ

การจัดวางของ โคมไฟประเทศจีน (ภาพประกอบที่ 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน “ ฉากความจำกับ กา น้ำ ชา ” 2562 แรงบันดาลใจในงานชิ้นนี้ต่อเนื่องจากการทำงานชิ้น โคมไฟจีน ข้าพเจ้าขกสิ่งของที่ใกล้ตัวมากยิ่งขึ้นเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเจอทุกวันตั้งแต่เด็กจนโต โดยการเลือก กา น้ำ ชา แจกัน และ ที่ตั้งรูปของคนจีน กับการสร้างเรื่องราวในอดีตจากการพิมพ์สามมิติที่มีวัสดุเป็นพลาสติก บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าได้คุยกับครอบครัวของข้าพเจ้าก่อนมาทำอาชีพในปัจจุบัน ได้ผ่านมามากหลายอาชีพ ความเป็นอยู่ที่ลำบาก ข้าพเจ้าจึงมีความคิดการนำสิ่งของที่ใช้ทุกวันของครอบครัวข้าพเจ้า นำมาผสมผสานกับการสร้างฉากเล็ก ๆ ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งเป็นอยู่ในอดีตให้เกิดผลงานประติมากรรมจากครอบครัวคนจีน

กา น้ำชาและ-แจกัน ของคนจีน (ภาพประกอบที่ 21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำสิ่งของที่ข้าพเจ้าพบเจอในชีวิตประจำวัน กาน้ำชา แจกัน และที่ตั้งรูปจีน นำมาทำการเคาะกระเบื้องให้เกิดช่องว่าง รอยร้าวต่าง ๆ นำฉากที่สร้างขึ้นจากการปรีนสามมิติ ประกอบเป็นห้อง แล้วค่อยนำมาจัดวางข้างในกาน้ำชา แจกันและที่ตั้งรูปของคนจีน ในรูปแบบการจัดวางให้เหมือนกับการไหว้ศาลจีน

กาน้ำชา แจกัน และ ที่ตั้งรูปของคนจีนนำมาเคาะให้เกิดช่องว่าง (ภาพประกอบที่ 22)

ตัวอย่าง การพิมพ์งานออกมาในรูปสามมิติ (ภาพประกอบที่ 23)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดวางงานให้เหมือนตอนไหว้ศาลจีน (ภาพประกอบที่ 24)

ผลงาน “ครอบครัวคนจีนภายใต้ สก ลก ชิว ” 2562 แนวคิดในการสร้างผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้านำรูปแบบหลักมาจาก เทพเจ้า สก ลก ชิว ที่ได้พบเจอตามบ้านของครอบครัวคนจีน ข้าพเจ้าได้นำมาเป็นเค้าโครงหลักของงานชิ้นนี้โดยการนำ เทพเจ้า สก ลก ชิว ที่มีความหมายในเชิงสัญลักษณ์ของคนจีน นำมาเพิ่มเรื่องราวความเป็นอยู่ของครอบครัวคนจีน ข้าพเจ้ามองว่าการนำเทพเจ้าจีนที่มีความเชื่อ ความศักดิ์สิทธิ์ มาตั้งแต่โบราณนำกลับมาทำงานร่วมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย อย่างการพิมพ์สามมิติ จะทำให้เกิดความคิดที่ข้อนแย้งเรื่องของการใช้วัสดุแต่ละยุคมากยิ่งขึ้น

เทพเจ้า สก ลก ชิว (ภาพประกอบที่ 25)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเลือกใช้เค้าโครงงานเป็นเทพเจ้า สก ลก ชิว ที่มีหลายแบบหลากหลายเกรดแต่ละงานก็จะไม่เหมือนกัน ข้าพเจ้าเลือกแบบที่ดีที่สุดเพื่อนำมาเสนอผลงาน จากการนำของที่บ้านมาทำงานให้เกิดความรู้สึกที่ลึกซึ้งมากขึ้น ผลงานชิ้นนี้การวางงาน โดยการตั้งอยู่บน โต๊ะไม้จีนการจัดวางเหมือนวางในบ้านของครอบครัวคนจีนเกิดจินตภาพเหมือนอยู่ในบ้านครอบครัวคนจีน

ตัวอย่างการจัดวางงาน “ครอบครัวคนจีนภายใต้ สก ลก ชิว” (ภาพประกอบที่ 26)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

ผลงาน “ ภาพความจำ เต็งหลง ”

ขนาด 30 x 30 x 60 ซม.

วัสดุ : โคมไฟจีน , กระดาษไหว้เจ้า

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

“ภาพความจำ เต็งหลง” 30 x 30 x 60 ซม. โคมไฟจีน กระดาษไหว้เจ้า (ภาพประกอบที่ 27)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลายละเอียด“ภาพความจำ เต็งหลง” (ภาพประกอบที่ 28)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน “ ฉากความจำกับ กา น้ำ ชา ”

ขนาด 50 x 50 x 90 ซม.

วัสดุ : กา น้ำชา แจกันและกระถางรูปจีน , พลาสติกสำหรับพิมพ์สามมิติ

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

“ฉากความจำกับ กา น้ำ ชา” 50 x 50 x 90 ซม. กา น้ำชา แจกัน (ภาพประกอบที่ 29)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน “ ครอบคร้วคนจีนภายใต้ สก ลก ชีว ”

ขนาด 100 x 50 x 150 ซม.

วัสดุ : เทพเจ้าสก ลก ชีว , พลาสติกสำหรับพิมพ์ที่สามมิติ

เทคนิค : ประติมากรรมร่วมสมัย

“ครอบคร้วคนจีนภายใต้ สก ลก ชีว ” 100 x 50 x 150 ซม. เทพเจ้าสก ลก ชีว (ภาพประกอบที่ 30)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เค้าโครงงาน “ครอบครัวคนจีนภายใต้ สก ลก ชิว” (ภาพประกอบที่ 31)

ตัวอย่างลายละเอียด “ครอบครัวคนจีนภายใต้ สก ลก ชิว ” (ภาพประกอบที่ 32)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- Emma Thomas**.2013.A shoulder to crayon.Available : <https://www.dailymail.co.uk/news/article-2463333/A-shoulder-crayon-Artist-carves-intricate-busts-miniature-characters-children-s-colouring-sticks.html> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ.2562)
- Maxwell Davidson**.2015.Davidson Gallery.Available : <http://www.davidsongallery.com/artists/darren-lago> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ.2562)
- Nampai Chaiyariti**.2018.Jeff Koons ศิลปินป๊อปอาร์ตผู้ถูกรักและชังที่สุดในโลก.Available : <https://thematter.co/life/jeff-koons-people-you-should-know/44099> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ.2562)
- Palawat**.2017.X3D Technolody.Available : <https://x3dtechnology.com/pages/contact> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2562)
- Sahaburapa**.2017.ประวัติศาสตร์ชาวจีน.Available : <http://plodlock.com/2017/08/06/chaina/> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ.2562)
- Saparot**.2018.Alexandra Dillon สร้างผลงานน่าทึ่งด้วยการวาดรูปใบหน้าลงบนด้ามแปรง.Available: <https://sapparot.co/2018/02/13/alexandradillonartist/>. (เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ.2562)
- Skyscanner**.2018.เยือนวัดจีนและศาลเจ้าสวยๆ พร้อมไหว้พระไหว้เจ้าเป็นการเสริมดวงรับตรุษจีน.Available : <https://www.skyscanner.co.th/news/inspiration/chinese-new-year-2016-temples> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ.2562)
- Walnut Creek**.2019.Bedford Gallery.Available : <http://www.bedfordgallery.org/about/staff> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ.2562)
- คุณโปร**.2019. โคมไฟจีนสีแดง.available : <https://www.dplusguide.com/2015/jiufen/%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B8%A1%E0%B9%84%E0%B8%9F-jiufen/> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ.2562)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวฐิตาภา สอนนอย
วัน เดือน ปีเกิด	25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539
ที่อยู่	9 หมู่ 19 บริษัท วี พี คัชเชอร์ ถนน ร.พ.ช. ตำบล บึงทองหลาง อำเภอ ลำลูกกา จังหวัด ปทุมธานี คลองสิบ 12150
E-mail	kati.pear@hotmail.com
เบอร์โทรศัพท์	093-5583-947

ประวัติการศึกษา

2545	โรงเรียนเคหะคลองจั่น บางกะปิ
2546	โรงเรียนพระมารดาอิมมาคูเระห้
2552	โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่
2555	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาสุวินทวงศ์
2557	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

รางวัลและเกียรติประวัติ

2556	โครงการประกวดจิตกรรม ยุงทองครั้งที่1 สถานที่ประกวด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต หัวข้อ “ การเมืองปัจจุบัน ” ได้รับรางวัลชนะเลิศ ระดับมัธยมตอนปลาย เงินรางวัล 20,000 บาท และ ด้วยพระราชทาน โครงการ “ประเทศไทยในแบบของเรา” ได้รับรางวัลชมเชย
2558	โครงการประกวดทำมิวสิควีดีโอเพลง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 รางวัลมูลค่า 5,000 บาท
2560	โครงการแสดงงานนักศึกษาที่ได้รับคัดเลือก เมื่อปีการศึกษา พ.ศ. 2560 ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกระดับนักศึกษาปี 2-4 ได้ร่วม แสดงงาน สถานที่ หอศิลป์ BACC
2561	ได้รับเชิญไปเป็นตัวประกอบเล่นสื่อโฆษณา โปร โหมด ร้านอาหาร เกาหลีชื่อร้าน “ Dak Galbi ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้